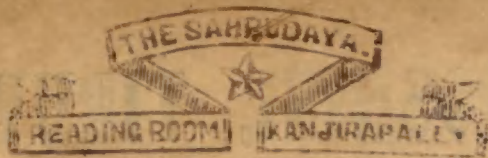

Handwritten signature

Reg No. M. 453. T. 41.

License No 33. Dated 18th June 1926.

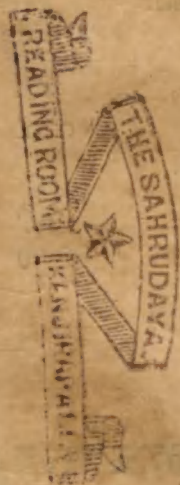
Handwritten signature

ഭാഷാപോഷിണി

ചിത്രമാസിക

വിശേഷാൽ പ്രതി.

"വിദ്യാഭ്യാസ സമയനാൽ പ്രധാനം"

മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ 27-ാമത് ആട്ടത്തിരുനാളും,

തിരുവിതാംകൂറിലെ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകളുടെ

ബഹുഭാഷാപ്രയത്നത്തിൽ പ്രമാണിച്ചു.

Price
As 2.

THE BHASHA POSHINI ILLUSTRATED MONTHLY.

വില
2 അണ

VOL. 44.

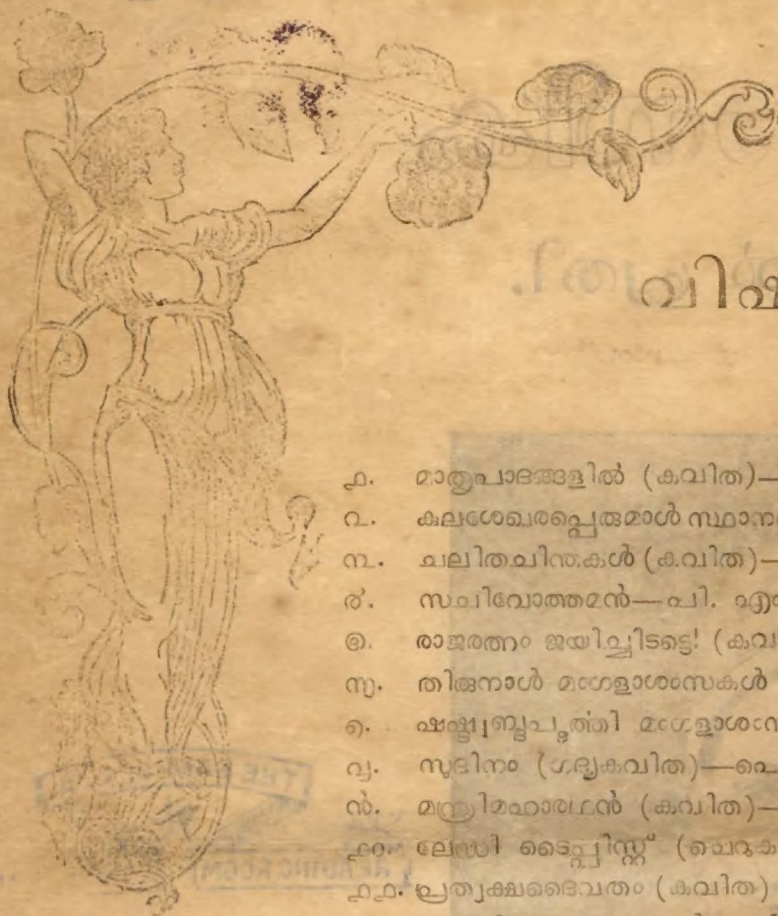
THIRUVALLA-THULAM 1115.

NO 3.

THE BHASHA POSHINI, TIRUVALLA.

THE OLDEST AND THE MOST WIDELY CIRCULATED
ILLUSTRATED MONTHLY ON THE WEST COAST.

വരിസംഖ്യ മുൻകൂർ
ആണ്ടിൽ ഒന്നരരൂപം

വിഷയവിവരം.

	പേജ്.
൧. മാതൃപാദങ്ങളിൽ (കവിത)—വെണ്ണിക്കുളം, ഗോപാലക്കുറുപ്പ്.	൩
൨. കലശെഖരപ്പെരുമാൾ സ്ഥാനം—ശാസ്ത്രിമഹോപാധ്യായ കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠസ്വാമി. ര്	൪
൩. ചലിതചിന്തകൾ (കവിത)—എൻ. ലളിതാംബിക അനുജനം.	൫
൪. സചിവോത്തമൻ—പി. എം. മാമ്മൻ, മഹിളാമണി പത്രാധിപർ.	൬
൫. രാജരത്നം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്! (കവിത)—വൃന്ദാവനം വാസന്തിയമ്മ.	൭
൬. തിരുന്നാൾ മഹോത്സവങ്ങൾ	൮
൭. ഷഷ്ഠിപ്പൂർത്തി മഹോത്സവങ്ങൾ	൯
൮. സുഭിനം (ശ്ലോകവിത)—പൊൻകുന്നം വി. എ. വകി.	൧൦
൯. മന്ത്രിമഹാരഥൻ (കവിത)—വിദ്വാൻ, എ. എൻ. പണിക്കർ.	"
൧൦. ലേഡി ടൈപ്പിസ്റ്റ് (ചൊക്ലിമ)—പി. സി. കോതത്ത്.	൧൧
൧൧. പ്രത്യക്ഷദൈവതം (കവിത) എം. കെ. പത്മനാഭൻ ബി. എ.	൧൨
൧൨. കേരളീയ ഭൃശ്യകലകൾ—വിദ്വാൻ സി. കുഞ്ചൻ.	൧൩
൧൩. ലോകരണത്തിലെ ഭിക്ഷുകി (ചൊക്ലിമ)—വിദ്വാൻ ആർ. വാസുദേവൻകുട്ടി.	൧൪
൧൪. പാകികൾക്കുണ്ടു കൊല്ലം—വിദ്വാൻ വി. റി. അയ്യപ്പ്.	൧൫
൧൫. ചിത്രപൂജ (കവിത)—തിരുവല്ല, എൻ. കേശവപിള്ള.	൧൬
൧൬. ചൈത്രഗീതം (കവിത)—മുത്തൂർ രാഘവൻനായർ.	൧൭
൧൭. ഒന്നാംസാർ (ഐന്ദ്രലേഖനം)—കുഞ്ചൻ തെയ്യക്കുട്ടിയിൽ ബി. എ. ബി. എൽ.	"
൧൮. ചരണം ശരണം (കവിത)—വിദ്വാൻ, ആർ. വി. മുളമുട്ട്.	൧൮
൧൯. ഭാരതത്തിലെ പുരാതനരാജവംശം—പി. കൃഷ്ണയ്യർ എ. എ.	൧൯
൨൦. ചിത്രങ്ങൾ.	
൨൧. പരസ്യങ്ങൾ	

ഭാഗ്യോദയം പ്രസ്സ് പുളിക്കീഴ്, തിരുവല്ല.

പുസ്തകങ്ങൾ, മാസികകൾ, നോട്ടീസുകൾ, ബാങ്കുറിക്കാട്ടുകൾ,
പ. സ. സംഘരിക്കാട്ടുകൾ, ലററർഹെഡുകൾ, മുതലായവ വളരെ ഭംഗി
യായി മിതമായ ചാജ്ജിനു ക്ലിപ്ത സമയത്തു് ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ
തയ്യാർ. വിവിധ നിറത്തിലുള്ള അച്ചടി ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി ചെയ്യുന്നു.

ചിത്രമുസിക.

എയർത്തോഷ്ഠവേഷഭാഷണചണ്ഠ സോൽകർഷപോഷം ചിരം-“ഭാഷാപോഷിണി”ശേഷയായി കരുണോവേഷാൽ വിളങ്ങിടണം.

ലക്കം 3.

(വെണ്ണിക്കുളം, ഗോപാലക്കുളം)

വിജയമെങ്കിലും വിരസനായിക്കേ!
സുജനമാനസരാജമരാളിക്കേ!
കവിതസംഗീതമൊന്നിച്ചു സമ്പൂർണ്ണം
“കവചിയാർകുന്നു” കൊട്ടാരമാണിതാ, റവർ

പരിചരിക്കുന്നു തോഴിമാക്കൊപ്പമി-
 പ്പരട്ടിതോദാരവാനിയം റാണിയെ.
 വിജയമഞ്ചികേ! വീരസുനായികേ!
 സുജനമാനസരാജമരാളികേ! ൨൮

കലശേഖരപ്പെരുമാൾ സ മാനം

പെരുമാക്കന്മാരും വേണാട്ട രാജവംശവും.

(ശാസ്ത്രി മഹാപാലായ കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠസ്വാമി)

ചരിത്രമുഴിയിക്കുപോലും അശോ
 പരമായ ആദികാലത്തിൽ
 നാഗന്മാരെന്ന വർഗ്ഗക്കാരു
 ണ കേരളത്തെ അധിവസി
 ച്ചിരുന്നതു്. ഇവർ മരുമക്ക
 തായം സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരും സാമുദാ
 യികങ്ങളായ ആചാരമുദാദികളെ പാരമ്പ
 ര്യമായിപ്പലത്തിക്കൊണ്ടു പോന്നിരുന്നവ
 രും ആയിരുന്നു. നാടുവാഴികളായ പ്രഭുക്ക
 ന്മാരാണ് ഇവരുടെ ഇടയിൽ ആദികാല
 ത്ത ഓരോ പ്രദേശങ്ങളേയും ഭരിച്ചു വന്ന
 ത്തു്. കാലക്രമത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ ഒട്ടു
 ക്കളെ ഭരണത്തിന്നു ശക്തിയുള്ള രാജവംശ
 ങ്ങൾതന്നെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായി. ഏ
 താദ്യശരാജവംശങ്ങളിൽ പൂരാതനതപം
 കൊണ്ടും വംശശുദ്ധിക്കൊണ്ടും ആദിചേര
 വംശത്തിന്നുതന്നെയാണു പ്രാധാന്യം. ആ
 ദിചേരവംശത്തിന്റെ ചരിത്രംതന്നെ അ
 സ്വകാരാവൃതമിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി
 ക്കു് അതിന്നു മുൻപുള്ള സ്ഥിതി
 എന്തായിരുന്നു എന്ന് അന്വേഷിക്കാതെ
 ഇരിക്കയാണുത്തമം. ആദിചേരന്മാർ
 മഹാബലിവംശജന്മാരെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.
 ഇപ്പോഴത്തെ കുന്നത്തുനാടു താലൂക്കിലുള്ള
 തൃക്കാക്കര എന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു
 അന്നു കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. അവിടെ
 തന്നെയാണിരുന്നു ചേരരാജാക്കന്മാർ
 വാസമുറപ്പിച്ചിരുന്നതും. പക്ഷെ കാലാന്തരത്തിൽ
 ആ വംശത്തിൽ ജനിച്ച ചേരൻ എന്ന രാജാവു്
 തലസ്ഥാനം കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള തിരുവഞ്ചിക്കുള
 ത്തേക്കു മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചു. വിദേശികളുടെ കച്ചവടം
 മൂലം കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്നു് അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന
 പ്രശസ്തിയാലിരിക്കാം ചേരരാജാവിന്നു്
 അതിനടുത്ത തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തേക്കു
 തലസ്ഥാനം മാറ്റിസ്ഥാപിക്കണമെന്നു
 തോന്നാനുണ്ടായ കാരണം. ചേരരാജാവിന്റെ
 കാലത്തു കന്യാകുമാരി മുതൽ ഗോകുണ്ഠവരെ
 നീണ്ടു കിടന്നിരുന്ന കേരളം മാത്രമല്ല കടക്,
 നീല

ഗിരി, മൈസൂരിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം,
 സേലം, കോയമ്പത്തൂർ ഈ ദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട
 കൊണ്ടുനാട്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണസിമയിൽ
 ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ
 കൊണ്ടുനാട്ടിന്റെ ഭരണം തങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായി
 തോന്നാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ ചേരരാജാക്കന്മാർ സ്വ
 വംശത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയെ ആ നാട്ടിൽ സ്ഥിരമായി
 താമസിപ്പിക്കുകയും ആ നാട്ടിന്റെ ഭരണം അവരെ
 ഭരമേല്ക്കുകയും ചെയ്തു.

സേതു പാർവ്വതിഭായി അമ്മ മഹാരാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്.

ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്താണ് കന്യാകുമാരിയ്ക്കു തെക്കുള്ള ദേശങ്ങൾ സമുദ്രക്ഷോഭത്താലോ മറ്റോ നാമാവശേഷമായി തീർന്നതും ആയുർവ്വേദജനായ പരശുരാമൻ കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിന്നു് ഏകദേശം ൩൦൦ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ആദിചേരവംശത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും കേരളത്തിന്റെ ദക്ഷിണോത്തരഭാഗങ്ങൾ

അന്യാധീനപ്പെട്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. കേരളം ഭരിക്കുന്നതിന്നു ശക്തിയുള്ള രാജവംശങ്ങൾ ഇല്ലാതായതോടുകൂടി കൊല്ലം പരവൂർ മുതൽ പെരുമ്പുഴവരെയുള്ള മദ്ധ്യ കേരളം സമുദായഭരണത്തിന്നു വിധേയമായി. സമുദായഭരണത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് നാഗന്മാർക്കു തന്നെയാണിരുന്നു പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും കാലക്രമത്തിൽ നയജ്ഞരായ ബ്രാഹ്മണരുടെ ശക്തി വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ഭരണാധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ച നാഗന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിലുണ്ടായ വാദം അസ്വസ്ഥതയ്ക്കും ഭരണ വൈകല്യത്തിന്നും നിദാനമാക്കിത്തീർത്തു. രാജ്യത്തിന്നുണ്ടായ ഈ കഴപ്പിന്തീർത്തു സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ഒടുവിൽ ഇരുകൂട്ടരും യോജിച്ചു കൊണ്ടുനാട്ടിൽനിന്നും ചേരവംശജനായ ബാണവർമ്മൻ എന്ന രാജാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു പെരുമാളാക്കി വാഴിച്ചു. കേരളം ഭരിച്ചിട്ടുള്ള പെരുമാക്കന്മാരെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരും കേരളത്തിൽതന്നെ ജനിച്ച വളർന്നിട്ടുള്ളവരുമാണ്.

ആദിചേരരാജാക്കന്മാരുടെ തലസ്ഥാന നഗരമായ തിരുവഞ്ചിക്കുളം തന്നെയാണിരുന്നു പെരുമാക്കന്മാരുടെയും തലസ്ഥാനം. വഞ്ചിപട്ടണമെന്നുകൂടി പേരുള്ള ഈ നഗരം പെരുമാൾ വാഴ്ത്തോടുകൂടി “മഹോദയ”മായിത്തീർന്നു. ജനഹിതാനുവർത്തികളായ പെരുമാക്കന്മാർ സമുദായഭരണകാലത്തെപ്പോലെ പഞ്ചമഹാസഭകളും, രക്ഷാപുരുഷന്മാർക്കു പകരം തളിയാതിരിമാർ എന്നു സ്ഥാനപ്പേരുള്ള പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികളുടെ നിയമനവും നടപ്പാക്കി രാജ്യത്തിൽ ഐശ്വര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ബാണവർമ്മനുശേഷം അനേകം പെരുമാക്കന്മാർ കേരളം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ മിക്കവരുടേയും ചരിത്രം അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. പെരുമാൾ വാഴ്ത്തോടുകൂടി

എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളോളം കേരളത്തിൽ നിലനിന്നു എന്നുള്ളതിന്നു തർക്കമില്ല.

പെരുമാൾ വാഴ്ചയുടെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രവർമ്മപ്പെരുമാൾ കർമ്മപ്രധാനമായ മീമാംസകമതത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ള ആളായിരുന്നതുകൊണ്ടു ആ മതത്തിനും സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കുതന്നെയും കേരളത്തിൽ സുദൃഢമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. ദൃഢവൃത്തി എന്നുകൂടി പ്രസിദ്ധിച്ചുള്ള ഈ പെരുമാളുടെ കാലത്താണ് സമുദായ സ്ഥിതിക്കു കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ മാറ്റമുണ്ടായത്, മീമാംസകമതത്തിന്നു പ്രാബല്യവും ബുദ്ധമതം ജൈനമതം ഇവയ്ക്കു പ്രായേണ ഹാനിയും ഉണ്ടായി ജാതിഭേദം വേരുന്നി, ഉറച്ചത് ഈ പെരുമാളുടെ കാലത്താണ്. ഹരിശ്ചന്ദ്രവർമ്മപ്പെരുമാളിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ കലശേഖരവർമ്മനാണ് പിതൃനിർമ്മാണശേഷം ഭരണാധികാരം സ്വീകരിച്ചത്.

ധർമ്മിയ്ക്കും വിരപരാക്രമിയുമായിരുന്ന ഈ കലശേഖരപ്പെരുമാൾ പാണ്ഡ്യചോളദേശങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തി ഏകശാസനത്തിലാക്കുകയും വൈഷ്ണവമതത്തെ സംബന്ധിച്ച് അനവധി ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യകാലത്തിൽ വിഷയവിരക്തനായി തീർന്നാടനം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂത്തപുത്രനാണ് ചേരമാൻപെരുമാളെന്നു പ്രസിദ്ധനായ ഭാസ്കരരവിവർമ്മപ്പെരുമാൾ. കേരളത്തിലെ ആദിമചക്രവർത്തിയായ മഹാബലിയുടെ ഓർമ്മയെ നിലനിർത്തുന്നതിനായി കേരളം ഒട്ടുക്കു് ആഘോഷിച്ചുവരുന്ന ഓണം ഈ പെരുമാളാണ് ഏല്പെടുത്തിയത്. പന്ത്രണ്ടു വർഷംകൂടുമ്പോൾ തിരുനാവായ മണപ്പുറത്തു വച്ചു കൂടാറുണ്ടായിരുന്ന മാമാങ്കമഹാസഭയും ഈ പെരുമാളാൽ സമാവധിയായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഒരു ശിവഭക്തൻകൂടി ആയിരുന്ന ഈ ചേരമാൻപെരുമാൾ, രാജ്യം സാമന്തരാജാക്കന്മാർക്കും ബന്ധുക്കൾക്കുമായി വിതിച്ചുകൊടുത്തു. മീമാംസകമതത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി പാണ്ഡ്യചോളരാജ്യങ്ങളുമായിട്ടുള്ള ബന്ധത്തിന് ആചാരഭിന്നതമൂലം ശൈഥില്യം വന്നതാണ് ഇതിനുള്ള കാരണം. പരമ്പരയാമക്കൾക്കു രാജാവകാശം ഭാനം ചെയ്യുന്ന പതിച്ചു മാറ്റി മരുമക്കൾക്കു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന രാജ്യവിപ്ലവം

ചലിതചിന്തകൾ.

(എൻ. ലളിതാംബിക അനുജ്ജനം)

I

കിത്തിജചലിച്ചുങ്ങിനെലോകമെല്ലാ

മത്യൽക്കടോൽക്കണ്ഠയിലിട്ടുനീറി
ഒട്ടക്കമാപശ്ചിമദിക്കിൽവീണു-

“ത്തീക്കട്ട”പൊട്ടിച്ചിതറിക്കഴിഞ്ഞു.

അതിൻപൊരികൂട്ടമുയർന്നുപൊങ്ങി
പ്പടൻവിശ്വാസരവുഗ്രസിപ്പിച്ചു.

തൊന്നതെല്ലാമെരിചാവലാക്കി
തുടൻസം മാരുകദാഹകൃത്യം.

അസ്താംബരത്തട്ടിലടുത്തുപെട്ടെ-
ന്നാരകതമേഘങ്ങളിടഞ്ഞുമട്ടി

ആമിന്നൽ-ആവിപ്ലവം- എന്തിനയ്യോ
കണ്പൊത്തിമാറീടുകലോകമേനി.

മുഴങ്ങിടന്നുഭൂപതാനുരാളം
ഞെട്ടങ്ങിടുംമാറിടിപ്പോരപ്പോരം

ഇരമ്പിവെന്നുന്നിതുപശ്ചിമാന്തർ-
സമുദ്രവുഷ്ണോഭമിയന്നുമേന്മേൽ.

തുടച്ചുയായ് പശ്ചിമചക്രവാള
സ്ഥലത്തിലിഷ്ടേട്ടിട്ടാട്ടുമാസം
കിഴക്കുപൂർവ്വചലകന്ദരത്തിൽ
തടഞ്ഞിതാമാറൊലികൊണ്ടിടുന്നു.

പ്രചണ്ഡവാരപ്രഹരനീമിത്തം
മരങ്ങളൊട്ടുക്കുമാറിഞ്ഞുവീണു
ഉയർന്നുശ്ശേഖരങ്ങളിടഞ്ഞുതാഴെ-
ത്തടങ്ങളെല്ലാംമരുഭൂമിയായി.

ഇതെന്നുസന്ധ്യാസമയജ്വലത്തി
നിതെന്നുടുക്കെട്ടുവദശാവിപാകം
തമസ്സിലേക്കോതിരിയുന്നിതോത്താൽ
ലോകം വിധിപ്രേരിതമീയൊഴുകിൽ.

തന്നന്ത്യരാഗധരണിക്കുനൽകി
സന്നദ്ധനായോരുദിനേശഭേവൻ

ശ്രീ കാന്തികുതിരുന്നാൾ ലക്ഷ്മീഭായി
ഒന്നാമുറത്തമ്പുരാട്ടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്.

വങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്നു ഇടപ്രഭുക്കന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്ന ദേശങ്ങളെ അവർക്കായി ഭാനം ചെയ്യുന്നത് ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗമാണല്ലോ. ഏ.ഡി. ൧-ാം ശതകത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ ൧൦൦-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ പെരുമാൾ പരലോകപ്രാപ്തനായി. സുപ്രസിദ്ധനായ ഈ ചേരമാൻപെരുമാളിന്റെ സഹോദരനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മൻ അക്കാലത്തെ വേണാട്ടരാജകുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയായ കീഴ്പ്പേരൂർ രാജകുടുംബത്തിൽനിന്ന് ഒരു രാജകന്യകയെയാണു വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതു്. ആ വഴിക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികൾക്കു കൂപകം എന്ന ദേശവും പെരുമാളുടെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജസ്ഥാനവും കിട്ടി. കീഴ്പ്പേരൂർ എന്നു പറയുന്നതു് ഇന്നത്തെ ആറിക്കടൽ ശാഖയുടെ മൂലകുടുംബമാണു്. തന്മൂലം വേണാട്ടരാജാക്കന്മാർക്കു് അന്നുതടങ്ങി കലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനവും കിട്ടി. കൂപകമാണു പിന്നീടുകൊല്ലം രാജ്യമായി തീർന്നതു്. കൂപകവും കീഴ്പ്പേരൂരും ഒരേ മൂലകുടുംബത്തിന്റെ രണ്ടു പിരിവുകളാണെന്നിലും പുരാതന കാലം മുതൽക്കുതന്നെ കൂപകശാഖ പുരുഷന്മാരായും കീഴ്പ്പേരൂർ ശാഖ സ്ത്രീകളായും മുപ്പതു മൂയന്നുസരിച്ചു ഭരിക്കപ്പെട്ടുപോന്നു. ആദി ചേരന്മാരും പെരുമാക്കന്മാരും വേണാട്ടരാജാക്കന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇത്രമാത്രമാണു്.

തിരുവിതാംകൂറിനു മറക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ദിവാനുജി.

ഴിഞ്ഞ നാലുവർഷങ്ങളോളം
 മായി, തിരുവിതാംകൂർദിവാ
 ന്പദം അലങ്കരിക്കുന്ന സ
 ചിവോത്തമൻ, സർ, സി. പി. രാ
 മസ്വാമി അച്ചൻ അവർകൾ ശക്തിയും
 സാമർത്ഥ്യവും തികഞ്ഞ ഒരു ഭരണാധികാ
 രിയായെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗ
 ജീവിതസ്മരണ ഉച്ചൈസ്കരം, തിരുവി
 താംകൂർ ജനതതിയോടു വിളിച്ചു പറയുക
 തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യൻ
 സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊ
 തുസേവനപരണങ്ങളും സഭേവഞ്ചനകളും
 ഉമായ ഉദ്യോഗജീവിതം ഏവക്കും സുവി
 ദിതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. സത്യം, നീതി
 എന്നീ അടിത്തറകളിൽ കെട്ടിയുയർത്തി
 യിട്ടുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ സ്നേ
 ഹവിശ്വാസങ്ങളെ കരഗതമാക്കിയിട്ടുള്ള
 വരിൽ സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അച്ചൻ
 ക്കു ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. എം. മാമ്മൻ.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗകാലത്തിനിടയ്ക്കു എത്രയും ഗൗരവത്തോടെയും പ്രയോജനപ്രദങ്ങളായ സംരംഭങ്ങളെ ഇദ്ദേഹം അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്മരണീയമാണു്. അവകളിൽ പലതും ഈ വഞ്ചിനാടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിത്യസ്മരണക്കു് അർഹമായിട്ടുള്ളതത്രെ.

“പള്ളിവാസൽ വൈദ്യത്വപദ്ധതി”
പള്ളിവാസൽ വൈദ്യത്വപദ്ധതി ആ
രംഭിച്ചത് ദിവാൻ മിസ്റ്റർ എം. ഇ. വാ
ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്താണ്. അദ്ദേ
ഹം ഉൾപ്പെടെ മൂന്നു ദിവാൻജിമാരു
ടെ ഭരണകാലം കഴിഞ്ഞാണ് സർ,
സി. പി. ഭരണം ആരംഭിച്ചത്. ആ
മൂന്നു ദിവാൻജിമാർക്കും ആ പദ്ധതിയു
ടെ പശ്ചാത്താപം ഭരിച്ച സർവ്വകലാ
ശാല സാധിച്ചില്ല. പലവിധ ബാധാ
രിഷ്ഠ്യങ്ങൾക്കും വിധേയമായ ആ വിസ്തൃ
തപദ്ധതി, പ്രയോജനപ്രദമാക്കുന്നതിൽ

വെളിച്ചമനുഷ്ഠിച്ചതിന്നി-
 ള്ളിരുപതുവത്സരമേ കഴിഞ്ഞതുളളി.
 അതിനടയഭയങ്കരതപരേല്ലാം
 മറവിയിലെത്തിയുമില്ലതെല്ലമാക്കും.
 കൊലയുടെ കലിപൂണ്ടു താറുമാറായ്
 കരുതികഴിച്ചു ബലിക്കളത്തിലന്നു
 നിഖിലജനസമൂഹമൊത്തു ശാശ്വത
 ശമമരമാന്നു കഴിച്ചുവച്ചുവല്ലോ.
 പലവലിയമനോഹരങ്ങൾ തിങ്ങി-
 പ്പടരെയിളങ്ങിയ സർവ്വജനസമൂഹം
 ഒരു ചെറിയ നഖക്ഷതത്തിനാലേ
 മൃവടുമെന്നതുമാറിഞ്ഞിരുന്നു!
 അതിനടക്കടിത്താൻ പിടിച്ചിരുന്ന
 രണപഥധീമതിയാം, 'ചിലിപ്പുറാവറ'
 അവികലതരമാം കിനാവിലന്നേ
 പ്രവചനമായിതുകണ്ടതാണുപോലും.
 അരുളിമുഴുവന്നു വെൽസു, കാര്യം
 ശരി-യതന്നമ്മളവിശ്വസിച്ചുപോയി
 നരനിത്യവിധമന്നമിച്ചൊട്ടക്കും

കലിയുടെ കരവാളമാണുപൊങ്ങി
 കലിതരസത്തിലിതാചുറ്റുന്നകാൺമൂ.
 ചലനമതിനന്താകോടിയാളാ-
 റ്റു ണൊരുതവണയ്ക്കുതിന്റൺവേണ്ടതെന്ത്. വൃ
 ഇവിടെയൊട്ടുവിലദൃശാവതാര
 പ്രഥിതമഹാതുഭ്വം 'ഖൾഗി'ശക്തിതന്നെ
 സ്വയമവതരണംനടത്തിയേക്കാം
 ന്ന സ്ഥിരതരധാർമ്മികകർമ്മശക്തിയോടെ. ന്
 കപടതയുടെ കൂട്ടുവിട്ടുസത്യ-
 പ്രഭുതിരികെത്തെളിയുന്നതേതു നാളോ
 നവയുഗമതുകാത്തുകാത്തിരിപ്പാ-
 ര് ണവനിയഹർന്നിശമാശയോട്ടുകൂടി. ഹ
 മതി, മതി, മതിയാക്കുകെന്റെ ചിന്തേ!
 മതികലുഷിതമാക്കിപ്പോയതെല്ലാം
 ക്ഷതിയുലകിതണയ്ക്കയില്ല, സൃഷ്ടി-
 ള്ള സ്ഥിതിലയകാരണനായ ദൈവമില്ലേ. ധ

II

വിധിയൊടുപടവെട്ടിയെന്നു മത്തുൻ
വെറുതെയിതേവിധമെത്രാസ്മരിച്ചു
ഒടുവിലതിനുകിഴ്വണങ്ങി വീണ-
ങ്ങിപണിയാത്തൊരു ശക്തരാരുമില്ല. ൧

നരകപഥം തിരിയുന്നതാർന്നിനച്ചു? ന
യുഗവിരചിതയുദ്ധമെന്നു പെൺ-
ണികുമാരിമാരുമുചേർത്തുണ്ട്. ഷ
അരിയുമരിയെമാത്രമല്ല, മർത്യാ
നപയമൊരുമതിരി മൂന്നു പങ്കുമാണ്. ഷ

സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അക്ഷി
ണയനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വിശ്വ
രിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വ്യാവസായി
കമായുകാർഷികമായും മറ്റും ഈ പദ്ധതി
തിനമുടൻ രാജ്യത്തിന് ഒരു അനുഗ്ര
ഹമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ തെല്ലം സംശ
യത്തിന് അവകാശമില്ല.

“ഭക്ത ചെലിഹോൺ പദ്ധതി”

ഇൻഡ്യാനാ രാജ്യത്തിന്റെ “പര
ദീസം” എന്നുള്ള അഭിമാനത്തെ അ
ർപ്പിക്കുന്ന കേരളക്കരയുടെ “നെറ്റിപ്പൊ
ട്ട”യ്ക്കു നമ്മുടെ വേണാട് പല പരിഷ്
കൃത സാഹചര്യങ്ങളുടേയും അഭാവത്തെ
ചില കാലങ്ങളിൽ അനുഭവിച്ചിരുന്നതാ
യി സമ്മതിക്കണം. ഉടനെ ഉൽപ്പാദനം
ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഭക്ത ചെലിഹോൺ പദ്ധതി,
തിരുവിതാംകൂറിനെ ലോകവുമായി ബന്ധി
ക്കുന്നു. വാണിജ്യപരമായും മറ്റും ഈ
പദ്ധതി മൂലം ശ്രീവാഴ്കോടിനു
ലഭിക്കാവുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അപരിമേയങ്ങ
ളായിരിക്കും. ഈ പദ്ധതിമൂലമുണ്ടാകാവു
ന്ന എല്ലാ നന്മകൾക്കും നാം സചി
വോത്തമനോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“ഭാൻസ് പോർട്ടുഗീസ്”

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമവർദ്ധന
വിന് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്
ഗതാഗതസൗകര്യം. രാജ്യം എത്രമാത്രം
ഫലഭൂയിഷ്ടമായിരുന്നാലും, ഗതാഗതത്തി
നും, ഉല്പന്നങ്ങൾ വേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ
യഥാകാലം എത്തിച്ചുകൊടുപ്പാനും മറ്റു
മുള്ള കഴിവില്ലായ്മയും ആ രാജ്യത്തി
ന്റെ അധഃസ്ഥിതിയേയാണു് വെളി
പ്പെടുത്തുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ ശാശ്വത
താല്പര്യങ്ങളെ ആ ദുരവസ്ഥ ക്രമേണ
ഹനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വാസ്തവം
മനസ്സിലാക്കിയാണ് ഗവണ്മെൻറ് ഭാൻ
സ് പോർട്ടുഗീസ് സേററടുത്തത്. ഭാൻസ്
പോർട്ടുഗീസ് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരറ്റ മുതൽ
മറ്റേ അറ്റംവരെ നടപ്പാക്കുന്നതിന്
ഗവണ്മെൻറ് തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ബഹുലങ്ങ
ളായ പ്രയോജനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിന്
ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് സഹായിക്കുക ത
ന്നെ ചെയ്യും. കൊല്ലം—നാഗർകോവിൽ
ഭാൻസ് പോർട്ടു ലൈൻ കൊണ്ടുതന്നെ ന
മ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിന് ഗണ്യമായ ആദാ
യം കിട്ടിവരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിലും
ദിവാൻ, സർ, സി. പി. അഭിനന്ദനത്തെ
അർപ്പിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാല

കേരളത്തെ അടക്കി ഒരു യൂണിവേ
ഴ്സിറ്റി ഉണ്ടാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു
പല കാലങ്ങളിൽ പലർ അഭിപ്രായ
പ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ, ഒരു യൂണിവേഴ്
സിറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ള വിഷ

യത്തിൽ ഉണ്ടായ അധൈര്യം അക്കാല
ങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ ഉത്സാഹികളെ നി
രാശപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.
തിരുവിതാംകൂറിനനുസരിച്ച് ഒരു യൂണി
വേഴ്സിറ്റി ഉണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒ
രുകാലത്തു സ്വപ്നേപി കരുതുവാൻ നി
വൃത്തിയില്ലാതിരുന്ന ഒരു വിഷമപ്രശ്നം
നമായിരുന്നു. സർ, സി. പി. യുടെ ധൈ
ര്യത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണു് നമ്മു
ടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപനം. ചി
ന്തകന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തട്ടിമുട്ടി നി
ന്നിരുന്ന ഭയശങ്കകൾ, സചിവോത്ത
മന്റെ മുൻപിൽ ഭസ്മീകൃതമാകുകതന്നെ
ചെയ്തു. തടസ്സങ്ങൾ തട്ടിമാറുന്നതിന്
ഇപ്പോഴും ഒരു യുവാവിന്റെ ധീരഹൃദ
യമാണു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു്.

ശ്രീ. മഹാത്മാസ്വാമിജി ഇളയ രാജാവു്
തിരുമാനസ്സു കൊണ്ടു്.

കടനിവാരണം

ജ്ഞാബുതകളിൽ പെട്ടു നട്ടു തി
രിയുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകല
ക്ഷങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാ
ക്കി കടനിവാരണക്കമ്മറി സ്ഥാപിച്ചു
മറ്റുവേണ്ട നിവാരണമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കു
ന്നതിൽ അദ്ദേഹം അത്യുത്സാഹം പ്ര
ദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ അനേകാ
യിരം ജനങ്ങൾക്കു ആശ്വാസപ്രദമായ
ഒരു തീരുമാനം ഇതു സംബന്ധിച്ച്
അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നു നമുക്കു
വിശ്വസിക്കാം.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനം

അയിത്തപിശാചിനെ ആട്ടി ഓ
ടിച്ച് ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിനും
ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള
എല്ലാ ക്ഷേമകരങ്ങളായ നടപടികൾ
ക്കും നമ്മുടെ പൊന്നത്തമ്പുരാൻ തിരു

രാജരത്നം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!

[വഞ്ചിപ്പാട്ടു്]

(വൃന്ദാവനം വാസന്തി അമ്മ)

I

ചിത്രതരധർമ്മസാരം ധാത്രിയിൽപ്പുറത്തു
ചിത്രതാരരാജരത്നം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!
വഞ്ചിമാറാരാജ വംശവൈധ്യ മൃതിത്തിരുമേനി
സഞ്ചിതശ്രീസാന്ദ്രസൗഖ്യം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!
തൻപ്രജകൾക്കൊരുപോലെ സംപ്രദാനമരുളുന്ന
തമ്പുരാനിത്തിരുമേനി ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!
ധർമ്മരാജമാണിദീപം ധന്യലോകപ്പെറ്റൻകലാപം
ശർമ്മപൂരകവിതാംഭം ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!
ക്ഷേത്രപ്രവേശനമാകും സത്യധർമ്മനടത്തിയ
ക്ഷേത്രതേജോരശി നീണാർ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!
വഞ്ചിരാജസർവ്വകലാശാലയെന്ന കല്പവല്ലി
വാഞ്ചമപോൽവളത്തും വന്ദ്യൻ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!
അഞ്ചിതീപ്പോളിരുപത്തിയെട്ടാം തിരുനാളാൻ
വഞ്ചിധാത്രിമണവാളൻ ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്! (ഭം)

II

തൻപ്രജാസഞ്ചിതസൗഭാഗ്യസമ്പത്തും
തമ്പുരാനിത്തിരുമേനിക്കു മംഗളം!
ചിത്തിരനക്ഷത്രകാന്തിയെഴും സമ-
ചിത്തനാമിത്തിരുമേനിക്കു മംഗളം!
നാട്ടിൽപ്പുരിഷ്ക്കാരസാരപ്രസരങ്ങൾ
നാട്ടിടുമിത്തിരുമേനിക്കു മംഗളം!
വഞ്ചിക്കു മംഗലദീപം കൊളുത്തിട്ടും
പൊഞ്ചിത്തീരത്തിരുമേനിക്കു മംഗളം!

മേനിയുടെ കൃപയും പ്രജാവാത്സല്യവുമാ
ണു് കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ സർ,
സി. പി. യെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തനും
ജ്ഞന്റെ ആലോചനയും, പ്രോത്സാ
ഹനവും, അതിന് വളരെ ഉത്തേജനം
നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ഇൻഡ്യാസാന്ദ്രാജ്യത്തെ
ആകമാനം കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കുക
യ്യർ, പാശ്ചാത്യരെ അതുതപരതന്ത്രരാ
ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ക്ഷേത്രപ്രവേശന
വിളംബരസംബന്ധമായി അദ്ദേഹം ചെ
യ്ക്കു ഉപദേശത്തിന് പിന്നോക്കസമുദായം
എന്നും അദ്ദേഹത്തോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധകാലനടപടികൾ

ഈ യുദ്ധകാലത്തു തിരുവിതാംകൂ
റിനെ ഗ്രസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഭയങ്കര
മായ ജീവിതസാധനദുർഭിക്ഷതയിൽ നി
ന്നു്, അടിയന്തിരനിയമനിർമ്മാണം കൊ
ണ്ടും കർശനമായ മറ്റു നടപടികൾ കൊ
ണ്ടും, അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ ജനതതി
യെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ സർ, സി.
പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകളെ തി
രുവിതാംകൂറിന് ഒരു പ്രകാരത്തിലും മറക്കാ
ൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കാണാം.

ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ 27-ാമാട്ടത്തിരുനാൾ മംഗളാശംസകൾ.

(തിരുനാൾ മഹോത്സവം ഗുപ്ത തുലാം ൨൩—൨൪ വ്യാഴാഴ്ച)

മോദം വായ്ക്കുന്നവേണാട്ടിനുമുഴുവനി, താ-
ചിത്തിരത്തമ്പുരാൻ തൻ
പാദാങ്കുരോജം പതിഞ്ഞു പരമിരുപതി-
നോടൊക്കെമട്ടാം വയസ്സിൽ;
ഭൂതിക്കായിച്ചിരും വാണങ്ങൾക പരിണത
പ്രജനെയ്യവനസ്ഥൻ,
നീതിക്കണ്ണുള്ള തേജസപിനിയീളയമഹാ-
റാണിതന്നാദ്യപുത്രൻ.

വള്ളത്തോൾ.

കാരുണ്യം നയനങ്ങളാൽ, രസനയാൽ
മാധുര്യമാത്മാവിനാൽ
വൈരാഗ്യം വരവുത്തിവൃദ്ധിയതിനാൽ
ചേതസ്സു പൂതതപവും
വ്യാഖ്യാനിച്ചു വളന്യന്നിരുപതോ-
ടെട്ടുംവയസ്സേറുമീ
വിഖ്യാതൻ നൃപചിത്രജൻ മമ പിരാൻ
വേദാന്തവീര്യൻ വിഭു.

റാവുസാഹിബ് കെ. എം. ചെറിയൻ.

ജന്മർക്കുജാതമായി ജഗതിതിരുഭൂതാം
ഭാവുകൻ നൽകുവാനായ്
ധർമ്മജ്ഞൻ ഭൂമിപാലൻ വയസി “സുഖ”
പദം പ്രാപ, ചിത്തേതതമൈവ-
ഹൃന്മദ്ധ്യേശ്വരീശപാദം, ശ്രീതജനതതിയിൽ
പ്രേമവും, ഭൂതിയും സൽ-
കർമ്മത്തിൽ നിഷ്ഠയുചേർന്നുവിരതമവതാ-
ദ്യവതാം നൈശ്വരംസു.

ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.

ശ്രീവാഴുകോടിനുള്ളോരൻപമസുകൃത-
ത്തിന്റെ പൂജ്ഞകയാമം
ശ്രീവാഴ്ന്നുത്തരംഗം, ശ്രീതജനസകലാ-
ഭീഷ്ടസന്താനവൃക്ഷം
ചേണാളുഭാരതത്തിൻതൊട്ടുകുറി, ചരണം-
കൂപ്പുമീനാട്ടുകാക്കോ
കാണാകുന്നോരുദൈവം കലിതരുചിജയി-
ക്കട്ടെ ചിത്രാവനിശൻ.

എൻ. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം.

വേലയ്ക്കൊത്തു കവിഞ്ഞിടും കളകളാ
മോദപ്രവാഹത്തിലി-
ക്കാലത്താരെയുമാശയാനുസൃതമാ-
റാടിച്ചു മാൽമാച്ചിടും
സ്ഥൂലപ്രേമഗുണപ്രഹല്ല കസുമം
ചാർന്നു ചിത്രാവനി-
പാലക്ഷ്മീമാതലഭേദദാരു സുചിരം
വാച്ചല്ലസിമിടീടണം.

വിപ്രൻ എം. കെ. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു വൈദ്യൻ.

ചാലേ, കാലത്തിനൊക്കുപടി, പടിപടി-
യായ് ചെയ്തു സൽക്കർമ്മജാല-
ത്താലേ, സ്വർഗ്ഗീയ സൗഖ്യം ദിനമന-
വളരും ഭാരതോദ്യാനമേ! നീ
കാലേ, കാലേ, വസന്തോത്സവകളനിനദം-
കേട്ടു നിത്യം ജയിപ്പാൻ
മേലേ, മേലേ, തൊഴുന്നേൻ, കനിയണ-
മതിനായ് ചിത്രഭൂപാലരത്നം!

വിപ്രൻ എ. എൻ. പണിക്കർ.

തോഷണോട്ടിനുമേൽക്കുമേലരുളുവാൻ
പ്രാദർഭവിക്കും മഹാ-
ഭാഷാഷം, പൊൻ തിരുവോണവും പണി-
യുമിമുണൊന്ന ചിത്രോത്സവം;
ഭാഷയ്ക്കും ഭരണീയമാം തിരുവിതാം-
കൂറിനാലംബമായ്
ഭാഷസ് പശ്ചാത്തൊരൻ തിരുവടി-
യ്ക്കായുസ്സു വർദ്ധിക്കണം.

—ഭാഷാപോഷിണി.

ലാവണ്യോലയമെന്നലോകമഖിലം
വാഴുന്ന വേണാട്ടിനെ-
ബാവാൽകപ്രഥ, വെണ്ണിലാവിലനിശം
മുക്കുന്ന ചിത്രർക്കുമേ!
ദേവൻശ്രീകലശേഖരൻ കശലിയാ-
യെന്നും വിളങ്ങിടവാൻ
കാർവണ്ണന്റെ കലാവിലാസമിയലും
കണ്ണേ, കനിഞ്ഞീടണേ!
—വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്.
മാതാഗണ്ഡാനപയമാൻരാജതിലക-
നാക്കും ലഭിക്കാത്ത സൽ-
ക്കീർത്തിവ്യാപ്തിയൊടാർ കൊടുത്തു സകലം
ക്ഷേത്രപ്രവേശം ശിവം,
അക്കാരുണ്യപയോധി; ബുദ്ധനസമൻ
സാക്ഷാലശോകൻ, ചിരം
ഭത്താവാകുകധർമ്മരാജ്യ, മതിനാൽ
ധർമ്മം ജയിച്ചിടവാൻ

പറവൂർ കെ. ഗോപാലപിള്ള.

ശ്രീമദബ്ബിക്ഷിതീശപ്രഥിതവരമഹാ-
ഭാഗസൗവണ്ണകീർത്തി-
സ്തോമത്താൽമണ്ഡലങ്ങൾനിഖിലവുമെ-
രുപോൽ നിർഭരം നിർമ്മലാഭം
ക്ഷേമംസപ്തജ്യോതിർലരയൊരുപുതുതാം-
നാകമായിച്ചമഞ്ഞു
രാമം ശ്രീരാമരാജ്യം രമയുടെ നന്ദന
പ്പന്തലാകട്ടെ മേലും.

പി. സി. കോരളൂർ.

സചിവോത്തമൻ സർ. സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകളുടെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി മംഗളാശംസകൾ.

(ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി ആഘോഷം ൧൧൧൫ തുലാം ൨൪-ാംനാളെ വെള്ളിയാഴ്ച.)

തൻചിത്തേനിശ്ചയിക്കുന്നിഖിലഖലശമം
വീഴ്ചയന്വേ വരിച്ചും
സാചിവ്യേസവ്യസാചിപ്പദമതുലബലം
സഭരിച്ചുംഭരിച്ചും
ധർമ്മക്ഷേത്രത്തിൽ ധർമ്മാത്മജസഹജ ഭജം
കാട്ടിയും, ഷഷ്ടിപൂർണ്ണൻ
കർമ്മായുസ്സാചിരാമൻ, നൃപവരകൃപയാ
നീണ്ടനാളാണ്ടിടേണം.

റാവു സാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ.

“സർ, സി. പി.”ക്കുതികഞ്ഞിടുന്നമഹതാം
ഷഷ്ട്യബ്ദ പൂ, ത്വത്സവം
വേണാടാകെമുഴക്കിടുന്നപടമധുപാന-
ത്തൊടുൽഘോഷമായ്.
നീണാളി “സ്തചിവോത്തമ”നാലുവാ-
മായുസ്സോടാരോഗ്യവും
സ്വർണ്ണമാനത്തുമെഴുത്തുസ്മേകകപരൻ
ശ്രീ “രാമ” ചന്ദ്രൻതൂങ്ങും.

എ. എൻ. ശങ്കുണ്ണികുന്താ, കൊടുവഴി.

മിത്രാമിത്ര വിവേചനയുക്തമായ്
നീതിപ്രമാണങ്ങളിൽ
ശുക്രാതീതസമർത്ഥനായ് സചിവസം-
സത്തിൽ സുമന്ത്രാഖ്യനായ്
സുഗ്രീമാവിനവ്യാഴനെന്നവിധമായ്
ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്യാജയം
ചിത്രക്ഷ്മാപര “സി. പി.” ചേർത്തു-
വിജയിച്ചിട്ടെ യേവം ചിരം.

പറവൂർ കെ. ഗോപാലപിള്ള.

ഈ നാട്ടാരുടെ പൂർവ്വപുണ്യസൂക്തം
പോലെ വിരാജിക്കുമി
ഭൂനാഥനരുകിത്തിചേർത്ത ശരിയായ്
സാചിവ്യമുറങ്ങനെ
മാ! നാകത്തിനതുല്യമാക്കിയിവിടം!-
സർ. സി. പി. രാമദിധൻ
മാനാതിതഗുണങ്ങളോടയുതമാ-
ണ്ടാണ്ടിടേണം മംഗളം.

മിസ്റ്റർ. മറിയമ്മ വരഗീസ്.

തന്നിൽത്താനമരുന്നശക്തിവെളിവാായ്
കാട്ടിപ്പകൽക്കോവിലിൽ-
പൊന്നിൻതൂക്കൊടിനാട്ടിയിങ്ങവിലസും
മന്ത്രിവ്രമകുമാരേണേ!
മുന്നിൽത്താവകഷഷ്ടിപൂർത്തിസുദിനം
കാണുന്നതെങ്ങൾക്കിതാ
കുന്നിക്കുന്ന കുതുഹലം, ചിരതരം
നേരുന്ന സന്തോഷം!

-വെണ്ണിക്കുളം, ഗോപാലക്കുറുപ്പ്.

രചിരപ്രസന്നമതി, ഷഷ്ടിപൂർത്തിയിൽ
സചിവപ്രമുദ്ഗമമണിമിന്നിടുന്നിതാ!
ഉചിതജ്ഞ, നജപലയശസ്കനിമ്മഹാൻ
സുചിരം ജയിക്കുക, കലാഭിലാളിതൻ!

-ഭാഷാപോഷിണി.

നാട്ടിന്ന മന്ത്രിശ്വരനായി, വഞ്ചി-
നാട്ടിന്ന ഭവ്യപൊരുളായി നീണാൾ
നാട്ടെ കീർത്തിധ്വജമിന്ന, സാക്ഷാൽ
രാമപ്രസാദ പ്രഭവൻ ദിവാൻജി.

പൊൻകുന്നം സെയ്തദ് മഹമ്മദ്.

ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയായി നൃപസചിവവര-
നദ്യ, തൽഭവ്യസന്ധ-
ദ്യഷ്ട്യബ്ദം തുകിടന്നു, മനസി സുമനസാം
ഹർഷചിയാഷ്ടപൂരം
പുഷ്പതർവഞ്ചിഭാജാനവാനവതുകൃ-
ത്യങ്ങൾകൃതപാസുകീർത്യാ-
ശിഷ്ടാഗ്രൻമന്ത്രിവര്യൻസുഖമൊടുസുചിരം
ഭാസതാഭൂതലൈസ്സിൻ

ആർ. ഈശ്വരപിള്ള. ബി. എ.

സാരാസാരവിവേകമാനമതിമാൻ
സർ സി പി സതഭാഗ്യവാ-
നാരാലും ബഹുമാന്യനാത്മജനതാ
സരക്ഷണോൽക്കൻമഹാൻ
പാദാഭ്യർപ്പകൾപൂണ്ടധീരപുരുഷൻ
ഷഷ്ട്യബ്ദസവ്യപൂർത്തിയൊ-
ത്താരാജിപുത്രകാണകെൻനയനമേ
നീതന്നെപുണ്യാഭ്യധി.

കെ. എസ്. നീലകണ്ഠസ്വാമി

യുദ്ധത്തിൻ ധ്വനിനാലുപാടുമിടിപ്പോൽ
കേട്ടിട്ടുപേടിപ്പോരി
സലാർമുക്തിവാസികൾക്കു തണലും
താങ്ങും കൊടുത്തിട്ടാൻ
ബലപ്പെട്ട, തിലേററവും വിജയമാ-
ന്നിട്ടാ മഹാമന്ത്രിതാ-
നിതരം, നൂതനികഞ്ഞതായ ദിനവും
ഘോഷിക്കുമാറാകണേ.

വിഭാൻ, കെ. എം. മാത്തൻ തരകൻ.

ധർമ്മോസ്തദ് കലഭൈവമെന്നുകരുതും
രാട്ടിന്നമന്ത്രിവ്രനായ്
ധർമ്മോദ്ധാരണകൃത്യബലനിരത-
ന്മാരിൽപ്രബുദ്ധാത്മനായ്
ധർമ്മക്ഷോണിഭരം പ്രശസ്തതരമായ്
സാധിച്ചുപോരുന്നൊരി
ധർമ്മിഷ്ടാഗ്രണി “രാമസ്വാമി സചിവൻ”
നൂറ്റൊന്നുകൊണ്ടാടണം.

വി. സി. കോരുതു്.

സുഭിനം.

(വിഭാഗം, പൊൻകുന്നം വി. എ. വക്കി)

 ഞങ്ങളുടെ സുഭിനം; സുഭിഷ്ഠത നിറഞ്ഞ ചിന്തകളോടുകൂടിയ ഉത്സവദിനം; സുഭിർഹങ്ങളായ സുന്ദരാംസുകൾ കൊണ്ടു വഞ്ചിനാട്ടിലെ വൃക്ഷലതാദികൾപോലും ആ നന്ദനൃത്തം കൈക്കൊള്ളുന്ന പുണ്യദിനം. അറബിക്കടൽ അമ്പരക്കുന്നു. പ്രജാലക്ഷങ്ങളുടെ ഹൃദയസാഗരത്തിലെ ശുഭാശംസകളുടെ വെള്ളിത്തിരമാലകൾ സഭവിപ്ലിക്കുന്നവേലിയേറ്റംകണ്ടു്, അതു വികാരപരവശമാകുന്നു. ഉപ്പു്, ഒരു ഉദാരഗർഭിതന്റെ അപദാനപ്പരപ്പുകണ്ടു്, അതു നാണിച്ചുനിന്നുപോകുന്നു. ഇന്നു സമഗ്രഭൂമിയുടെ മുഖവും പ്രസന്നമാണു്. ഹിമാവരണികൊണ്ടു മറച്ചു വയ്ക്കുന്ന വിഷാദഭാരം ആ മുഖത്തും കാണാനില്ല. ഹർഷാശ്രുബിന്ദുക്കൾകൊണ്ടു നനഞ്ഞ കണ്ഡിലികളോടും, തുടുപ്പേറുന്ന മലക്കുടങ്ങളോടുകൂടി, ലതികകൾ കാത്തുനിൽക്കുന്നു. സർവ്വവികാരനിർഭരം; ആനന്ദപരവശം!!!

ഇന്നു ഞങ്ങളുടെപൊന്നുതിരുമേനിയുടെ തിരുനാളാണു്; ഞങ്ങൾക്കു സാഹ്യാഭം കൊണ്ടാടുവാനുള്ള ഉത്സവദിനമാണു്.

വെൺമേലനിരകൾകൊണ്ടു വിമോഹനമായ ആകാശം; കിളിമൊഴിമാരുടെ കളസ്വനംകൊണ്ടു ശബ്ദനിർഭരമാകുന്ന ക്ഷേത്രവേദികകൾ; മലക്കുലമുൾക്കൊണ്ട കൂപ്പുകരങ്ങളുടെ ശിരസ്സിൽ, അർദ്ധനിമിളിതനേത്രാലംകൃതമായ മധുരാനന്ദം ചേർത്തുനിൽക്കുന്ന നിതംബിനിമാർ; മന്ദം മന്ദം ഉയരുന്ന സ്നേഹവാചകങ്ങളെ ചുംബിച്ചു ചുംബിച്ചു മുന്വോട്ടുനില്ക്കുന്ന മണിത്തെന്നൽ; തെളിനിർനിറഞ്ഞ വാഹിനികളിൽക്കൂടിയും, മല്ലിക പിടുകും തുടങ്ങിയ സുരഭില സുമങ്ങളിൽക്കൂടിയും വഞ്ചിമാതിരിന്റെ മന്ദാക്ഷമോഹനമായ കടാക്ഷങ്ങൾ തത്തിക്കളിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം; പുത്തൻതളിർ; പുതുപുഷ്പങ്ങൾ!! ഹാ-സഞ്ചിതസുകൃതയായ വഞ്ചിയുടെ ആത്മീയചിത്രം.

തിരുമേനി: ഞങ്ങളുടെ സുകൃതങ്ങളുടെ സുന്ദരസ്വരൂപം. അധരങ്ങളുടെ മധുര

ഗാനം; ആരാധനകളുടെ ആധാരാകാരം; നിതീയുടെ മാനദണ്ഡം; കാരുണ്യത്തിന്റെ കമനീയ ഗംഗ; ഭാവുകങ്ങളുടെ കല്യാണമോലം. അവിടുന്ന് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയ കൈരവങ്ങളിൽ നന്നിലാവു പകർന്നിരിക്കുന്ന മധുമാസസുധാകരനാണു്;

മിസ്റ്റർ വി. എ. വക്കി.

പ്രസ്തുതനിറഞ്ഞ “നാളെ”കൾക്കു, ഞങ്ങളുടെ കാലടികൾക്കു വെളിച്ചം തൂകി നിൽക്കുന്ന വിഭാത നക്ഷത്രമാണു്; പ്രത്യാശകളുടെ വിശാലക്ഷേത്രത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന കമനീയ കളേബരനാണു്; അന്നദാതാവാണ്.

തങ്കക്കിരീടം ചൂടി ഉടവാളുമേന്തി മന്ദഹാസമനോഹരനായി എഴുന്നള്ളി നിൽക്കുന്ന തിരുമേനിയുടെ മുഖിൽ വഞ്ചിപുളകമാലയണിയുന്നു. മഹാത്മാവായ മഹാബലിചക്രവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിൽ നമസ്കരിച്ചു നിവർന്നു ദേവിയിതാ വികാരവതിയായി പ്രാണനാഥനു സുകൃതഹാരങ്ങൾ കൊരുക്കുന്നു.

ഏതൊരു മഹാത്മാവിന്റെ സന്നിധിയിലാണു് അൻപത്തൊന്നു ലക്ഷം ഹൃദയക്ഷേത്രങ്ങൾ ഒന്നായിത്തുറക്കുന്നതു്; വേണാടിന്റെ വീരബാഹുക്കൾ സഹർഷം

മന്ത്രിമഹാരഥൻ.

(വിഭാഗം, എ. എൻ. പണിക്കർ)

ധർമ്മരാജപ്രകീർത്തിപുലത്തുവാൻ കമ്മയോഗിയായ് ചെങ്കോൽവഹിച്ചുമോ! രാജസോജലഭിഷ്ഠിപരത്തിമ-ദ്രാജഹംസംവിരാജിച്ചിട്ടുണ്ടുതേ. ദിവ്യമന്ത്രവിളംബരമൊന്നിനാൽ-നവ്യനാകമായ് തീർന്നുവഞ്ചിക്കുമേ! സർവസൗന്ദര്യസൗഖ്യസ്തോഹരമേ! സർവസൗഭാഗ്യകേദാരസാരമേ! പ്രേമമുത്തിയായ് പാരിടപോലിച്ചു-രാമചന്ദ്രനുദിവ്യൻസുമന്ത്രർപോൽ ചന്ദ്രികാമലപ്പൂമ്പുകൾചാത്തിയ-ചന്ദ്രമൂലപുഷ്പാണകുനെന്നപോൽ ഹാ' ജയിക്കുന്നുരാമവർമ്മാഭിധ-രാജരാജന്റെമന്ത്രിമഹാരഥൻ മാതൃഭൂവേ!സമാശ്വസിച്ചീടുക മാതൃകാജനഭൂവായ് ഭവിച്ചുനീ. പൊന്നുതമ്പുരാൻവിസ്തൃതവീക്ഷണ-നെന്നുലോകംപുകഴ്ത്തുമാറായിതേ. വിശ്രുതോന്നതരാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായ്-വിശ്വമെങ്ങുപ്രസിദ്ധനാണിമ്മഹാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നതറിയാതെന്നിത്യവും പാതമിവേന്ദ്രനുതാങ്ങുതണലുമായ് ധർമ്മഭൂവിൽഭരണശകടത്തെ-ധർമ്മാമൃത്തിലൂടെ നയിച്ചുമോ മന്നിനന്നതിയേകിവിളങ്ങിടും-മന്ത്രിപുറവനെന്തജയിക്കണേ!

കലികകളായി ഉയരുന്നതു്; ശ്രീവാഴ്ചകോടിന്റെ ഐശ്വര്യസമൃദ്ധിയും, ധർമ്മഞ്ചയവും കാണിക്കുയായി പരിണമിക്കുന്നതു്; ആ സുകൃത ചരിതൻ—ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ ബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ മധുരചിന്തകളിൽ കിടക്കിളിയിളക്കിക്കൊണ്ടു വിജയിക്കുന്നു.

ശ്രീവാഴ്ചകോട്ടു് അവിടുത്തേതാണു്; അവിടുന്ന് ഞങ്ങളുടെ ജീവവായുവും. അവിടുത്തെ തൃപ്പാദസന്നിധിയിൽ അടിയങ്ങൾക്കു സാഹ്യാഭം സമർപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്, ആയിരമായിരം സംവത്സരങ്ങളിലെ പാരമ്പര്യബന്ധം കലർന്നു, വികാരപരവശവുമായ ഹൃദയശതങ്ങളാണു്. ഇതൊന്നുമാത്രമാണു് അടിയങ്ങളുടെ തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

കൂപ്പുകരങ്ങളോടുകൂടി അടിയങ്ങൾ ഇതാ അവിടുത്തെ പൂമേനിക്കു തണലുകളും, വഴിത്താരയ്ക്കു വരറാത്ത വെളിച്ചവും, ആയുസ്സിന്നു് ആരോഗ്യവും നേൻകൊള്ളുന്നു.

ചെറുകഥ

ലേഡി ടൈപ്പിസ്റ്റ്.

(പി. സി. കോളർ)

മോശൻ ആൻഡ് മോഹനദാസ്

കമ്പനിയിലാണ് ആദ്യമായി സൂപ്പർമാർക്കറ്റിൽ നിയമിച്ചത്. അതു മൂന്നുപേരെ മാത്രം രണ്ടുപേർ പ്രായക്കുറവുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് കളഞ്ഞു. അവരെപ്പറ്റി നല്ലൊരു കഥയുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെയാൾ കൂടാതെ തള്ളിവിട്ടിട്ട് അധികാലമായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു യുവതി: ചേർ സുമതി.

മോഹനദാസ് അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഭയം വലിയ വ്യവസ്ഥകളെല്ലാം, അവയുടെ വിശദവിവരങ്ങളിലെ വ്യാപാരവിഗതികളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന ട്രെയിഡിംഗ് ഏജൻസികളും അവയുടെ കയ്യിലുള്ളവയും പലപ്പോഴും സുമതി വളരെ വിചിത്രമായി. എപ്പോഴും ടിക് ടിക് ശബ്ദം മാത്രം. അവൾ നന്നേ മുഷിഞ്ഞു. മാനേജർമാർ ഇതിനെ ലക്ഷണവുമായി.

വൈകിട്ട് ആരംഭിച്ച ജോലി ചെയ്തശേഷം, അവൾ ക്ഷീണഗതയായി ആഫീസുമുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. വീട്ടിലേക്കു പോകുന്ന വഴി, അവൾ ഇങ്ങനെ ആത്മഗതം ചെയ്തു:—

“ഈ വലിയ കമ്പനിയിൽ ഞാൻ വന്നപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ആ മുപ്പത്തഞ്ചു രൂപ മാത്രം. എഴുത്തുകുത്തിലും ചുരുക്കത്തിലും പെട്ടെന്ന് റിട്ടയറായി. എനിക്ക് ഇപ്പോൾ സാമ്പത്തികമായി വളരെ ചെറുപ്പം. എന്റെ കഴിവുകളെയും കാര്യക്ഷമതയെയും കമ്പനി മാനേജർ അവഗണിക്കാൻ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു. ഉടനെ ഒരു രൂപയെങ്കിലും ശമ്പളം കിട്ടണം. ആ കട്ടെ നാളെത്തന്നെ ഇതിനു തീരുമാനമുണ്ടാക്കണം”

ലക്ഷ്യവും വ്യായാസമായ മോശൻ, യുവാവും അഭ്യസ്തവിദ്യനുമായ മോഹനദാസ് കൂടി പങ്കായി നടത്തുന്നതും, ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ട് അഭിവൃദ്ധിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നതായ ഒരു കമ്പനിയാണിത്. മോഹനദാസ്, കർമ്മശീലനും ഔദ്യോഗികതീരുമാനങ്ങളനുസരിച്ചും അതിഭാഷണത്തിൽ താല്പരനുമായി. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സൂപ്പർമാർ സുമതിയുടെ മുഖം ചുവന്നു.

പി. പി. സി. കോളർ.

അവൾ അറിയാതെത്തന്നെയുള്ള ഒരു അത്ഭുതം അവളെ ബാധിച്ചു. അവൾക്കറിയാം മോഹനദാസ്, തന്റെ അഭ്യർത്ഥത്തെ കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. പക്ഷെ അതു വെറും സങ്കല്പമോ അല്ലെങ്കിൽ മാത്രമാകാൻ പാടില്ലെന്നുമില്ല. ഏതായാലും അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ, മാനേജർമാരിൽ ഒരാളായ മോഹനദാസിനെ കാണാൻ സുമതി തീരുമാനിച്ചു.

പതിവുപോലെ അവൾ ആഫീസിൽ വന്നു. ഏതാനും കത്തുകൾ

പ്പിച്ചു. അനന്തരം തലമുടി പൂർണ്ണമായി. ഒന്നു തടവിയൊതുക്കി, കറുത്ത കൾ തലോടി, സൂപ്പർമാർക്കറ്റിൽ തന്റെയും കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് സുമതി, മാനേജർ മോഹനദാസിന്റെ മുറിയിലേക്കു കടന്നുവന്നു. ആ യുവാവ് ചിന്താശൂന്യനായി അവിടെയിരുന്നിരുന്നു. അന്നത്തേ തപാലിൽ വന്നുചേർന്നതെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു വലിയ ഓർഡർ, കാണാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ലേഡി ടൈപ്പിസ്റ്റ് തന്റെ മുറിയിൽ കടന്നു വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവളെ നിർവ്വീകരണമായി, നിർവ്വീകരണമായി, അല്പസമയം നോക്കി. അനന്തരം ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു:—

“സുമതി! നിങ്ങളെ ഞാൻ വിളിച്ചുവോ? ഇല്ലെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തിനു ജോലിസമയത്ത് ഇവിടെ വന്നു?”

വികാരക്കുഴപ്പമായ ഒരു യുവതിയെ, സങ്കടനിവേദനത്തിന് വരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയെ, മിണ്ടാക്കിക്കളയുന്ന ഒരു ചോദ്യവും നോട്ടവുമാണ് മോഹനദാസിന് നിന്നു പുറപ്പെട്ടത്.

സുമതി യെട്ടുവലംബിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരു ക്ഷണം കൊണ്ട് വരണ്ടുപോയ ചെഞ്ചുണ്ടുകൾ നാവുനിട്ടി നനച്ചുകൊണ്ട് അവൾ, ഭീതിയിൽ തുങ്ങുന്ന ഒരു ചിത്രം നോക്കിപ്പറഞ്ഞു:—

“ഇല്ല എന്നെ അങ്ങു വിളിച്ചില്ല. എന്നാൽ എനിക്ക് എന്റെ കാര്യം അങ്ങനെയോട് പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.”

മോഹനദാസ് ഞെറ്റിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കൈയിലിരുന്ന പെൻസിൽ, വിരലിനിടയിലിട്ടു കറക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:—“ഇന്നെനിക്ക് ജോലി വളരെയുണ്ട്. സമയം തീരെയില്ല. നിങ്ങളുടെ കാര്യം മെന്തെന്നെയൊക്കെയും അതിപ്പോൾ കേൾക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ല.”

ഇങ്ങനെയൊരു മറുപടി ആ യുവാവിൽനിന്നുണ്ടാകുമെന്ന് അവൾ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. താൻ ആ മുറിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മന്ദഹസിക്കുമെന്നും മധുരമായി സംസാരിക്കുമെന്നും, തന്റെ കാര്യങ്ങളെ പ്രശ്നീകരിക്കുമെന്നും ലോകം കാണാത്ത ആ സാധുക്കുമാരി വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നേരെ വിരുദ്ധമായ അനുഭവമാ

ണങ്ങളായത്. അവളുടെ ഹൃദയം കിട്ടങ്ങി.

“പതിവിൽ കൂടുതലായി അങ്ങേയ്ക്ക് ഇന്നു ജോലിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു മിനിട്ട് എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ. എന്റെ സ്വന്തം കാര്യം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സംഗതി, എന്നിങ്ങനെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു”—എങ്ങനെയോ അവൾ ഇത്രയും പറഞ്ഞു.

“ഉം”—മോഹനദാസ് മൂളി.

സുമതി പറഞ്ഞു:—ഞാൻ ഈ കമ്പനിയിൽ വന്നിട്ട് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. വിശ്രമമില്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് ജോലിയും. ഒരു ശമ്പളക്കൂട്ടൽ അനുവദിക്കണമെന്നാണ് എന്നിങ്ങനെ പറയുവാൻ ഉള്ളത്.”

“ഉം—ശമ്പളക്കൂട്ടൽ! ഒരു പ്രമോഷൻ—ഉദ്യോഗക്കയറ്റം—ആണു നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.”

മോഹനദാസ് ഗൗരവമായി, എന്നാൽ മേശപ്പുറത്തു മാത്രം നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അതേ,”—അവൾ കൈകൾ കൂട്ടി അറിയിച്ചു. “ഉദ്യോഗക്കയറ്റമെന്നും ശമ്പളക്കൂട്ടലെന്നും പറഞ്ഞാൽ എല്ലാം അതും ഒന്നുതന്നെയാണല്ലോ”

അവളുടെ സ്വരത്തിൽ ഒരു ആശയുടെ അശങ്കലന്നിരുന്നു. എത്രയും കുറഞ്ഞ ശമ്പളത്തിൽ ജോലിക്കാരെക്കൊണ്ട് പണി ചെയ്യിക്കുകയാണ് കമ്പനിയുടെ ലക്ഷ്യം, പ്രായംകൂടിയ പങ്കുകാരനായ രമേശൻ, ജോലിക്കാരുടെ സകല കഴിവുകളും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു കൂക്കനാണെന്നും സുമതിക്കറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും മോഹനദാസ് തനിക്കൊരു ഗുണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ലെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ വിശ്വാസം. മോഹനദാസ്, മേശപ്പുറത്തിരുന്ന് കടലാസ്സിൽ അലക്ഷ്യമായി വരച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:—“സുമതി, നിങ്ങൾ വളരെ ധൂതഗതിക്കാരീയാണ്. രണ്ടു കൊല്ലമെങ്കിലും കമ്പനിയെ സേവിക്കാത്തവർക്ക് യാതൊരു ശമ്പളക്കൂട്ടലും കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നിങ്ങൾക്കു പോകാം.”

സുമതിയുടെ കണ്ണുകളിരുണ്ടുപോയി. വാതിൽ തുറന്നു. അവൾ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങി. അവളുടെ കാലുകൾ ജലസ് പർമ്മേറ്റ എലിവാലുപോലെ വിറച്ചു. ഇങ്ങനെയൊരു അനുഭവമാണുണ്ടാകുന്നതെന്നറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ,

ഈ സാഹസത്തിന് ഒരുമ്പെടാതെ, മൗനമായിരിക്കുകയായിരുന്നു നല്ലതെന്ന് അവളുടെ പതറിയ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നി. ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ കൈകൾ ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് സുമതി അവളുടെ മുറിയിലേക്കു പോയി. കസേരയിലിരുന്ന് ഇരുപ്പുറയ്ക്കുന്നില്ല. വികാരക്ഷോഭത്താലും അഭിമാനം നോക്കിപ്പോലും ചിന്തയാലും അവൾക്കു ശ്വാസം മുട്ടലുണ്ടായി. മോഹനദാസിനോടു തനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു മൂഢപണ്ണിയാലും കൊടിയ കോപമായി മാറി. ഇങ്ങനെയൊരു കമ്പനിയിൽ, ഇങ്ങനെയൊരു നിഷ്പരനായ യജമാനന്റെ

സർവ്വസ്വം വ്യജ്ഞിതവൈവിധ്യംകൊണ്ടുവന്ന മാസിക തിരിച്ചു പിടിച്ചു നോക്കുക.

കീഴിൽ, ജോലി വേണ്ടെന്നു തന്നെ അവൾ ഒടുവിൽ തിരുമാനിച്ചു. രാജിക്കത്തിലേ വാചകങ്ങൾ, മോഹനദാസിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തുളഞ്ഞു കയറത്തക്ക ശക്തിയുള്ളതു, അദ്ദേഹത്തിനു മരണം വരെ വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമായിരിക്കണമെന്ന് അവൾ ഉറച്ചു. മറ്റൊന്നും ആലോചിക്കാതെ അവൾ താഴെക്കാണ്ണു വീധം ഒരു കത്തു ടൈപ്പു ചെയ്തു തയ്യാറാക്കി:—

“മോഹനദാസ് അവർകൾക്ക്, പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

ഈ കത്തുമൂലം ഞാൻ, നിങ്ങളുടെ കമ്പനിയിലെ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചു കൊള്ളുന്നു. മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു കമ്പനിയിൽ ജോലി കിട്ടുമെന്ന് എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചയമുണ്ട്. കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ഇത്രമാത്രം ലബ്ധനും, ജോലി ചെയ്യുന്നവരുടെ കാര്യക്ഷമതയെ വിവേചിച്ചറിയാൻ അശക്തനായ ഒരു മുതലാളിയുടെ

കീഴിൽ, ഇനി പണിയെടുക്കുവാൻ എന്റെ അഭിമാനം എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

ലോകത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലുള്ള അഗാധബോധമാണ് താങ്കളും താങ്കളുടെ പങ്കുകാരനും. നിങ്ങൾക്കു പണം, പണം, പണം, എന്നൊരു ചിന്ത മാത്രമേയുള്ളൂ. ഏതായാലും, ഈ ആഴ്ച അവസാനത്തിൽ ഞാൻ പിരിയുന്നതാണ്. ഒരു വേള നിയമാനുസരണമായ മുനറിയിപ്പു നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം, താങ്കൾക്ക് എന്റെ പേരിൽ-കേസുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

വിശ്വസ്ത സുമതി”

P. S. മഹാലബ്ധനായ താങ്കൾ എന്നിങ്ങ് മറുപടി അയയ്ക്കുന്നതിൽ ഒരു സ്റ്റാമ്പിന്റെ നഷ്ടം സഹിക്കാതിരിക്കുവാനായി എന്റെ മേൽവിലാസമുള്ളതും സ്റ്റാമ്പുവാട്ടിച്ചതുമായ ഒരു കവറും ഇതിൽ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

കമ്പനി മാനേജരെ മർമ്മസ് പർശിയായവിധം ഒന്നു കളിയാക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന മോഹനവും ഈ ഒടുവിലത്തെ കറുപ്പുകൊണ്ട് അവൾ സാധിച്ചു. പിന്നീടൊന്നും ആലോചിക്കുവാൻ അവൾക്കു ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. തന്റെ രാജിക്കത്തും അതിലെ മാദ്യമില്ലാത്തവാചകങ്ങളും മോഹനദാസിനെ ഞെളിപ്പിക്കുകയുള്ള ഒരഭ്യർത്ഥനയോടുകൂടി അവൾ അതു തപാലിലിട്ടു. മാനേജരുടെ ആഫീസുമുറി അടുത്തതായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇനി അയാളെ കാണുവാൻ അവൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. കാര്യം മുറുപ്പോലെ നടക്കട്ടെയെന്നായിരുന്നു അവളുടെ വിചാരം.

മനുഷ്യാഹൃദയത്തിനു വരുന്ന പരിവർത്തനം നോക്കുക. കത്തു തപാലിലിട്ടിട്ട് തിരിയെ വരുമ്പോൾ, അങ്ങനെയൊന്നെഴുതേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നുള്ള ചിന്ത അവളെ ഗ്രസിച്ചു. താൻ കൃതഘ്നയും, അധിക പ്രസംഗിയും ആണെന്ന് മോഹനദാസിനു തോന്നുമല്ലോ എന്നവൾ ഭയപ്പെട്ടു. പക്ഷെ എന്തു ഫലം? കത്തു് അപ്പോൾ മേൽവിലാസക്കാരന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുകയായിരുന്നിരിക്കണം!

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മോഹനദാസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസു മുറിയിൽ ചിന്താമഗ്നനായിരിക്കുകയായിരുന്നു. സുമതിയോടു് തനിക്കുള്ള പ്രണയത്തെപ്പറ്റി, അവൾ തന്റെ മുറിയിൽ കടന്നുവന്നപ്പോൾ പറയാതിരുന്നതു ബുദ്ധിമോശമാ

യിഎന്നു് ആയുർവ്വവിനു തോന്നി. അദ്ദേഹം ഒരു ലറൻപേപ്പർ എടുത്തു് “പ്രിയപ്പെട്ട സുമേ” എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന ഒരു ഴുത്തു് എഴുതി.

അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ, സുമതിയുടെ വേലക്കാരീ, അവൾക്കു് ഒരു കത്തുകൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. അതീന്റെ മേൽവിലാസമെഴുതിയിരിക്കുന്ന കൈയ്യട കണ്ടപ്പോൾ, അവൾ ഒന്നു ഞെട്ടി. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകൾ കൊണ്ടുവൽ അതുപൊളിച്ചു; ആകുപ്പാടെ ഒന്നു നോക്കി—“ദൈവമേ,.....” അവൾക്കൊന്നും പറയുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായില്ല. കരേണേരം സ്തബ്ധയായി, അസ്തശക്തയായി, നിന്നശേഷം സുമതി ആ കത്തു് ഇങ്ങനെ വായിച്ചു:—

“പ്രിയപ്പെട്ട സുമേ, ഞാൻ ഭവതിയോടു് അല്പം സ്നേഹശൂന്യമായി പെരുമാറിപ്പോയതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. വ്യവസായസംബന്ധമായ ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ മനസ്സുറിച്ചിരിക്കുകയുണ്ടെന്നുപോഴാണു ഭവതി എന്റെ മുറിയിൽ കടന്നു വന്നതു്. ശവ ഉക്കുട്ടതലിനെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ, ഭവതിയെ പ്രത്യേകമായി സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഉവ്വ, രമേശൻ തന്നെ അതു ചെയ്ത കയ്യാണു ഭംഗി. അദ്ദേഹം എന്നെക്കാൾ പ്രായം കൂടിയയാളുമാണല്ലോ. എന്റെ പെരുമാറ്റം ഭവതിയെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം. ഭവതിയോടു് ആ അംഗസരത്തിൽ പറയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഒരു കാര്യം, ഞാൻ എഴുതിക്കൊള്ളട്ടെ. പ്രിയപ്പെട്ട സുമേ, ഞാൻ ഭവതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭവതിക്കു വിസമ്മതമില്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഭാഗ്യവാനായി.

സ്വന്തം
മോഹനദാസ്”

സുമ, ഒന്നല്ല, മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആ കത്തു വായിച്ചു. അനന്തരം ഭയങ്കരമായ നിരാശയും ബുദ്ധിമോശവും സംഭവിച്ചതുപോലെ തലയ്ക്കിട്ടിട്ടു. “ആ മുടിഞ്ഞ കത്തു് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം കിട്ടിയിരിക്കും. ഹാ! അതു് വായിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കും? പിന്നീടു ഞാൻ എന്തിനാണു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ജന്മം സഹലക്ഷക്കുവാനുണ്ടായ സന്ദർഭം, ഇതാ ബുദ്ധിമോശംകൊണ്ടു്. ഒരു ഞൊടിയിടയിലെ വികാരക്ഷോഭം മൂലം, നശിപ്പിച്ചുകുളഞ്ഞിരിക്കുന്നു!! അവൾ വീണ്ടും തല

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിദ്യാലയങ്ങളിലൊന്നായ പാലാ സെൻറ് തോമ്മസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ.

യ്ക്കിട്ടുകുറഞ്ഞു.

ഈ മഹാപ്രശ്നത്തെ, ഈ സ്വയം കൃതാനന്ദത്തെ, എങ്ങനെ അഭിമുഖീകരിക്കാം എന്ന് ആലോചിക്കുവാനായി അവൾ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു. സുമതിയുടെ മതിമണ്ഡലവും ശബ്ദതലവും തെളിഞ്ഞു. ഉപ്പു്, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലുൾപ്പെട്ടപ്പോൾ താനായതു കത്തു മോഹനദാസ് കാണുവാനിടയാക്കാതിരിക്കുക—അതെ, അതല്ലാതെ മറ്റൊരു യാതൊരു മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏകലക്ഷ്യത്തിൽ വിജയകരമായി ചെന്നെത്തുന്നതിനു വേണ്ടി അതു സാധിക്കുക തന്നെ എന്നവൾ നിശ്ചയിച്ചു.

ഒറ്റ നിമിഷം പോലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു ടാക്സി കാറിൽ കയറി സുമതി, മോഹനദാസിന്റെ ആമിസിലേക്കു ചെന്നു. മാനേജറുടെ ആമിസ് സമയമാകുന്നതിനു പിന്നെയും അരമണിക്കൂറുണ്ടായിരുന്നു. ആമിസ്വാതിൽക്കൽ നിന്ന ബാലനായ പുണിനെ, അവൾ സമീപിച്ചു:—“രഘു! നിന്നെക്കൊണ്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ സഹായമാവശ്യമുണ്ടു്”

“എന്താകൊച്ചമ്മാ”—അവൻ നിവികാരനേപ്പോലെ ചോദിച്ചു.

“രഘു, നീയിരിക്കട്ടെത്തുവാ. ഇന്നത്തെ തപാലിൽ മാനേജർക്കു വന്ന ക

ത്തുകളെല്ലാം എവിടെ വച്ചിരിക്കുന്നു”—അവൾ വളരെ രഹസ്യമായി അന്വേഷിച്ചു.

“അവയെല്ലാം യജമാനന്റെ മേശപ്പുറത്തുണ്ടു്”—അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“നിനക്കു ഞാൻ നല്ലൊരു സമ്മാനം തരാം, എന്റെ രാജ്യമല്ലേ, അതിൽ നിന്നൊരു കത്തു് തിരിച്ചെടുക്കാനുണ്ടു്” ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ സുമതിയുടെ ഞെട്ടലുണ്ടു് വിറച്ചു.

രഘു ഞെട്ടി പുറകോട്ടു മാറി. “ഇല്ല കൊച്ചമ്മാ, യജമാനൻ എന്നെ കൊന്നുകളയും. അതു സാധിക്കുകയില്ല.”

സുമതി നെററി ചിരിച്ചു. അല്പസമയം നിശ്ചലയായി നിന്നശേഷം അവൾ ഇടതുകൈയിൽ കിടന്ന സ്വർണമുളയുടെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു വീണ്ടും യാചിച്ചു:—“എന്റെ രഘു! ഇതാ ഈ സമ്മാനം വാങ്ങിക്കു്; നിനക്കു യാതൊരു നഷ്ടവും, നിന്റെ യജമാനനു് യാതൊരു ദോഷവും, വരുന്നതല്ല. ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചു്”—അവൾ കരയുവാൻഭാവിക്കുകയായിരുന്നു.

രഘു, മഞ്ഞുപോലെ തണുത്തതിനുതേയുള്ളു. അവന്റെ യജമാനനോടു് അവിശ്വസ്തത കാണിക്കുവാൻ എന്തുതന്നെ കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നാലും അവൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല.

സുമതി കണ്ണുതുടച്ചു. അവസാനത്തെ

ശ്രമവുഷ്ടങ്ങളിനെ നിഷ്ഫലമായി. നിരാശയുടെ അഗാധഗർഭത്തിലേക്ക് താണു പോകുന്നതായി അവൾക്കുതോന്നി. സത്യനിഷ്ഠനും സ്വാമിഭക്തനുമായ ആ ബാലന്റെതോളിൽ തൊട്ടുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു:—“രഘു, നിന്റെ ഈ കടുപ്പിടത്തും നിമിത്തത്താൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ, ഞാൻ കത്തു എടുക്കുവാൻ ഇവിടെ വന്നുവെന്നുകാഴ്ച നിന്റെ യജമാനനോടു പറയാതിരിക്കുമോ?”

അവൻ സമ്മതിച്ചു. അവൾ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടിയിറങ്ങിപ്പോയി.

സുമതി സ്വഗൃഹത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, തപാലിൽവന്ന ഒരു കത്തു അവളുടെ മേശപ്പുറത്തു കിടന്നിരുന്നു. “അ! മോഹനദാസ്, തന്റെ ദുഃഖപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് എന്താണു മറുപടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്നറിവാൻ അവൾ ഞൊടിയിടയിൽ അതു പൊട്ടിച്ചുനോക്കി. ആതുരതമെ, അതു സുമതിയുടെ കത്തുതന്നെയായിരുന്നു. മാനേജരിൽനിന്നുള്ള മറുപടിക്കത്തു കിട്ടുവാനുള്ള സ്വന്ത മേൽവിലാസമെഴുതിയ കവറിൽ, ആ കത്തു അവൾ അയയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. കത്തെഴുതിയ സമയത്തെ വികാരക്ഷോഭം മൂലം വന്നുപോയ അബദ്ധമായിരുന്നു അതു!”

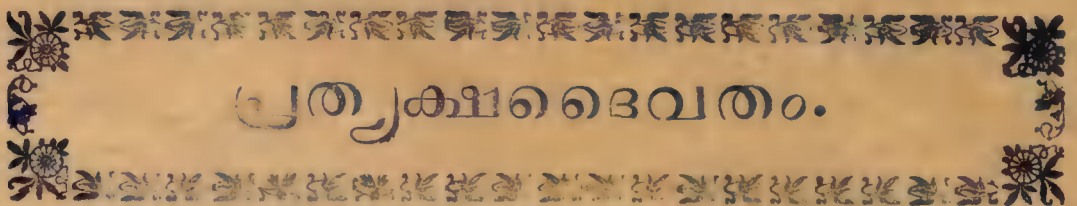
— + —

തിരുമൽക്കാഴ്ച.

സഹൃദയസമ്മതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള റെഗുലാർ വിതകളുടെ സമാഹരണം. മഹാകവി ഉള്ളൂർ മുതലായ സാഹിത്യമേഖലയ്ക്കു നമ്മുടെ മുക്തകണ്ഠമായ അഭിനന്ദനത്തിന പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം ഇംഗ്ലീഷ് മട്ടിൽ മനോഹരമായി കട്ടിബന്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും വില കൂടിയ കടലാസ്. കമനീയമായ അച്ചടി. വില ഒരു രൂപ മാത്രം.

ആവശ്യപ്പെടുക.

വില്പന വി. എ. വർക്കി. പൊൻകുന്നം.

പ്രത്യക്ഷദൈവതം.

(എ. കെ. പത്മനാഭൻ ബി. എ.)

ശ്രീമാബ്ധിതന്ത്രജ്ഞായ് നന്ദനത്താൽ വന്ദിതയായ് സപര്യയായ കേരളോപി ശ്രീനികേതത്തിൻ സാരമായ ഭാഗമായി സാഗരത്താൽ ചുംബിതയായ്

പേരുകേട്ടവഞ്ചിരാജ്യം വിളങ്ങിപ്പൂർ.
അവിടെയുള്ള രാജാ പരാതനകാലം മുതൽ
അവനിയിൽ വിമലതവിതച്ചിപ്പൂർ.
രിപുക്കളെയെക്കുറേ, പ്രജാഹിതനടത്തുവോർ
സുപതികളവരെന്നും വിജയിക്കുന്നു.
ദീപ്തിയേറേ മണികളവരിലത്യന്തകാന്തി-
പ്രാപ്തിയോടെ രാജവംശവാസിലത്യന്തൻ
ചിത്രജാതൻ ബാലരാമവർമ്മഭൂപജ്ഞാനസ്യന്തൻ
ചിത്തമോദാൽ വിളങ്ങുന്ന രാജസത്തമൻ.
ധർമ്മമത്രേ കലധനം, പ്രജാസുഖം തന്നെയും
ശർമ്മമെന്നു കരുതുന്ന പൊന്നുതമ്പുരാൻ
അവശമൊന്നു ഗ്രഹിച്ചു സ്പൃശ്യതയാട്ടിയോടി-
ച്ചവകാശമുള്ളിനാനമ്പലപൂകാൻ.
സനാതനമതധർമ്മം സമുദ്ധരിച്ചു വനിയിൽ
അനാരതമവനിശൻ കീർത്തിപൊങ്ങിച്ചു.
വെള്ളത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു നാട്ടിലെല്ലാം പ്രഭുതകാൻ
പള്ളിവാസൽ പലതെയും നടപ്പിലാക്കി.
സർവ്വകലാവല്ലഭൻ ശ്രീ കൈരളിക്കും നാട്ടുകാർക്കും
സർവ്വകലാശാലകൊണ്ടു മോക്ഷമേകീടും.
തമ്പുരാന്റെ നാട്ടിലെല്ലാം സഞ്ചരിക്കാൻ സുഖകര-
സമ്പ്രദായം സമാരംഭിച്ചു തീവകേമം.
ബന്ധുരാശൻ വാഗധീശൻ, ലോകമെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞാൻ
ചിന്തയേറും ധൈര്യശാലി, സമതപമുത്തി,
സ്വന്തരാജ്യം സ്വർഗ്ഗമാക്കി സർവ്വലോകകീർത്തിയോടെ
സന്തതശ്രീകരനായി ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഡാക്ടർ കശുവാ തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വീസ് അവസരത്തിൽ ആലുപ്പുവെച്ചിട്ടുള്ള ഫോട്ടോ.

കേരളീയ ഭൂശൃകലകൾ.

നാട്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രണേതാവ് ആരാണ്?

(വിചാൻ, സി. കച്ഛൻ, തിരുവല്ല)

കാശമുട്ടെ നിൽക്കുന്നപദ്യം
ആ തശ്ശംഗങ്ങളേയുണർവയുടെ
 അടിവാരത്തിൽ അന്തരത്തിൽ
 പ്രതിഫലിച്ച വൃക്ഷ
 ലതാദികളേയും തടിച്ചുകൊഴുത്തു ഫല
 പരിപൂരിതമായും നിൽക്കുന്ന ശാഖോ
 പശാഖകളേയും മദയാനകൾ കണക്കേ
 നിൽക്കുന്ന കരിമ്പാറക്കൂട്ടങ്ങളെയും ഗഭീ
 രശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന വന്യഗൃഹങ്ങളെയും
 കളകുജനം ചെയ്യുന്ന ചെറുപക്ഷിപ്പൂവുട
 മെയും നിലനിൽപ്പ് നിബിഡമായ
 ആകാശം, നക്ഷത്രഗണങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്ര
 ദിഗോളങ്ങൾ, എന്നിവയേയും എന്നുവേ
 ണ്ടോ, ഫലാഡ്യയും സർപ്പത്തും രമണീയയും
 ആയ പ്രകൃതിയുടെ വൈചിത്ര്യങ്ങളെ ഓ
 രോന്നും നിരീക്ഷിച്ച ആദിമ മനുഷ്യൻ
 വികാരപരവശനായി നൃത്തം വയ്ക്കയും
 ഹർഷാദാഷങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കയും മറ്റും
 ചെയ്തു മനോവികാരങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെ
 ട്തി. ഈദ്യുശങ്ങളായ ചേതോവികാരങ്ങ
 ളുടെ സംസ്കൃതമായ പരിണാമഫലമാ
 ണ് ഇന്നത്തെ ഭാഷയും നാട്യകലയും; അ
 ഹവ്വ ഇന്നത്തെ ശ്രവ്യകാവ്യവും ഭൂശൃകാ
 വ്യവും.

എല്ലാജാതിക്കാരെയും ഇടയിൽ
 ആദ്യകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഒരുതരം നാ
 ട്യവിദ്യ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നു് ഈ
 ഹിക്കണിയിരിക്കുന്നു. മതപരമായ കർമ്മ
 ങ്ങളിൽ നിന്നും ഗാനങ്ങളിൽനിന്നുമാണു്
 നാട്യകലയുടെ ഉല്പത്തി എന്ന് ഓരോ രാ
 ജ്യക്കാരെയും ഭൂശൃകലാവിഭാഗം പരി
 ശോധിക്കുന്നപക്ഷം മനസ്സിലാക്കുന്നതാ
 ണു്. ഗ്രീസ്, റോം, ഇംഗ്ലണ്ട്, മുതലായ
 രാജ്യങ്ങളിലെ ആദികാലത്തുള്ള പുരോഹി
 ത കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും മതചടങ്ങു
 യും സൂക്ഷ്മപഠനം ചെയ്യുന്നവർ ഈ
 വസ്തുത വ്യക്തമാക്കുന്നതാണു്. ബി. സി.
 ൩൪൦൦-ൽ തന്നെ നൃത്തഗീതാദികൾ ഇ
 ന്ഡ്യയിൽ ആവിർഭവിച്ചിരുന്നു എന്നു
 ജ്ഞാതാണു് സാമവേദഗാനങ്ങൾതന്നെ ഭൂ
 ഷ്ഠാന്തമാണു്. കേരളത്തിലെ ഭദ്രകാളീപ്പാ
 ട്ടുകളും മറ്റനേകം പാട്ടുകളും കേരളീയ

നാട്യകലയുടെ പ്രാഗുപങ്ങളാണല്ലോ.
 പൌരാണികകാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഭാര
 തീയരുടെ ഇടയിൽ നാടകങ്ങൾ നടപ്പു
 ണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേക്കു പല ല
 ക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടു്.
 നാം ഇന്നു കാണുന്ന രൂപത്തിലുള്ള
 നാടകങ്ങളുടെ ആദികത്താവു് ആരാണെ
 ന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതാ
 ണിരിക്കുന്നതു്. ഭരതമുനിയെ നാട്യശാ
 സ്ത്രത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവർത്തകനായി വി
 ചാരിക്കാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ ഭരതമു
 നിക്കു മുമ്പായി, ശിലാലി, കൃശാശ്വൻ
 എന്നു രണ്ടു നാട്യശാസ്ത്രപ്രവർത്തകന്മാർ ഉ
 ണ്ടായിരുന്നതായി പാണിനീ സൂത്രങ്ങളിൽ
 നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. ശിലാ
 ലീകൃശാശ്വന്മാരുടെവകയായി ഏതെങ്കി
 ലും ഒരു ഗ്രന്ഥം കിട്ടുന്നതുവരെ നമുക്കു ഭ

രതമുനിയെ തന്നെ നാട്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ
 ആദികത്താവായി വിചാരിക്കാവുന്നതാ
 ണു്. മലയാളനാടകസാഹിത്യം സംസ്കൃ
 തസാഹിത്യത്തിന്റെ കേവലാനുരണനം
 എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെന്നു തോ
 നുന്നില്ല.
 ഇനിയും കേരളീയ നാട്യകലയുടെ
 ഏതൽക്കാല പശ്ചാത്തമുള്ള ഒരു സന്ദർശ
 ഹരിതം ഗദ്യനാടകപ്രസ്ഥാന പരിവർത്ത
 നത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സഹായി
 ക്കുന്നതാണു്. ഇതരദേശങ്ങളിലെന്നപോ
 ലെ ദ്രാവിഡരുടെ ഇടയിലും ദേവതാരാ
 ധനാരൂപത്തിലാണു് നാട്യത്തിന്റെ ആ
 വിർഭാവം. ഭദ്രകാളീപരമായ തോററം മു
 തലായ പലതും പ്രാചീന ഭൂശൃകാവ്യസ
 ത്രദായത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളായി ഇ
 ന്നും നിലനിന്നു പോരുന്നുണ്ടു്. മാന്ത്രിക

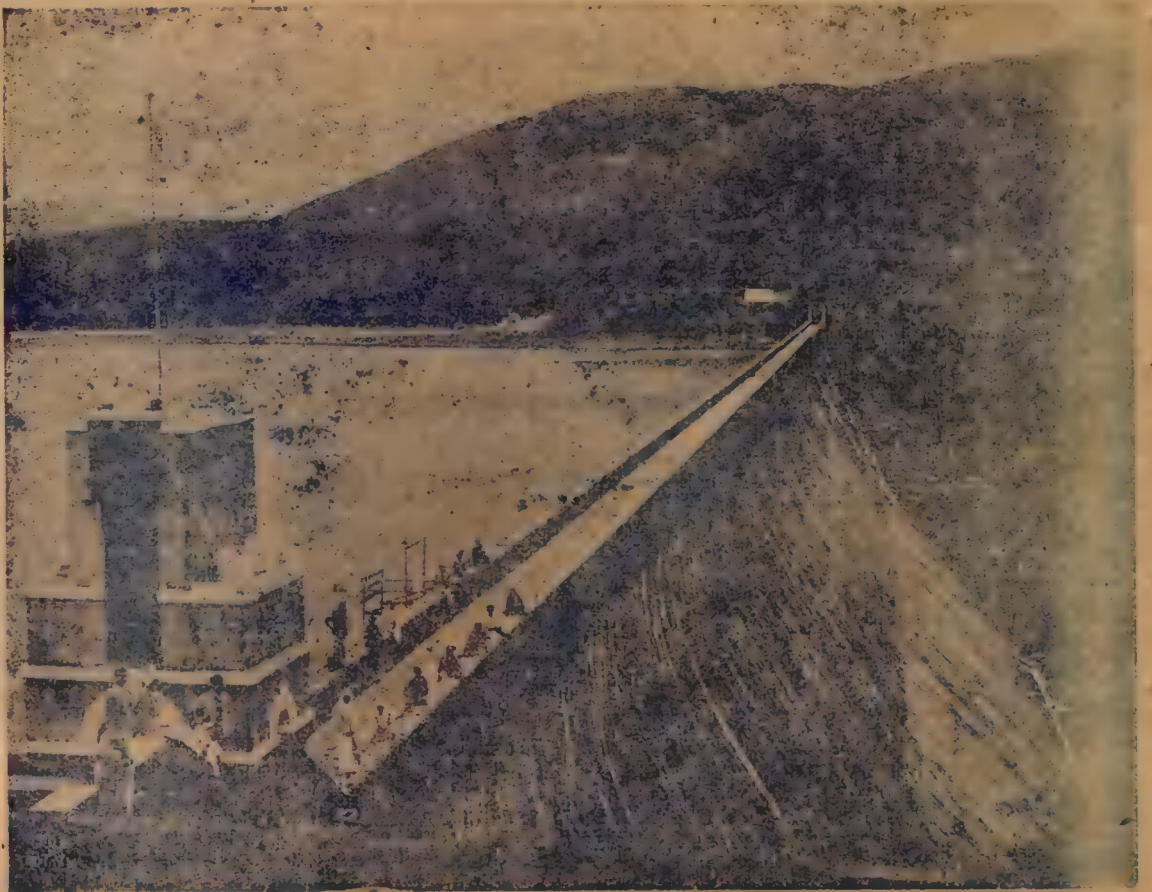

മലയാളീകല ഒരു നാട്യവിദ്യ. ചുവടെ "കിരീടപ്പാട്ട്"

പ്രവർത്തിക്കും ഒരുതരം നൃത്തഗീതാദികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കോലടിപ്പാട്ട്, കന്നിയാൻപാട്ട്, പുളുവപ്പാട്ട്. മുതലായവയും ഭൂശൃകലാവിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയത്രെ. വടക്കെ മലബാറിൽ ദൈവം തുള്ളൽ, തീയാട്ടുപാട്ട്, എന്നിങ്ങനെ ചില ഭൂശൃകാവ്യസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ട്. കേരളബ്രാഹ്മണരുടെ സംഘക്കളി, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള കലാണപ്പാട്ട്, മാഗ്ഗംകളി, പരിചമുട്ടകളി, ബ്രസീനാണ്ടു; മഹമ്മദീയരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ചില കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകൾ, മോമിനിയാട്ടം, കംസനാടകം, കുറത്തിയാട്ടം, തെക്കത്തിനാടകം, തിരുവാതിരകളി, മീനാക്ഷിനാടകം, കുടിയാട്ടം, അഷ്ടപദിയാട്ടം, കൃഷ്ണാട്ടം, രാമനാട്ടം, മൗനനാട്ടം, ഓട്ടൻതുള്ളൽ; ഇത്രയും ഇക്കാലംവരെ കേരളത്തിലെ ഭൂശൃകലാവിഭാഗത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവയത്രെ.

ചാക്യാന്മാർ ആടിവരുന്ന കൂടിയാട്ടം എന്ന സന്സ്കൃത നാടകാഭിനയം, അഷ്ടപദിയാട്ടം, കൃഷ്ണാട്ടം, ഇങ്ങനെ മൂന്നുതരം ഭൂശൃകാവ്യങ്ങളാണ്. കഥകളിയുടെ ആരംഭകാലത്ത് കേരളത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ട ഭൂശൃകാവ്യങ്ങളുടെ നിലയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ അഷ്ടപദിയാട്ടവും കൃഷ്ണാട്ടവും നൃത്തപ്രധാനങ്ങളും കൂടിയാട്ടം നാട്യപ്രധാനവുമാണ്. കഥകളിയിലെ നൃത്തനിയമനത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനവും അഷ്ടപദിയും കൃഷ്ണാട്ടവും തന്നെയാണ്. പക്ഷെ ആ വിഷയത്തിൽ പല പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിഷ്ക്കാരരീതികൾക്കാണ് “കല്പടിക്കോടൻ” എന്നും “കപ്ളിക്കോടൻ” എന്നും രണ്ടുവകഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കൂടിയാട്ടം, കൃഷ്ണാട്ടം, രാമനാട്ടം ഇവയുടെ ഉൽപത്തി സന്സ്കൃതനാടകത്തിൽനിന്നും ആത്രെ.

മലയാളഭൂശൃകലയിൽ അടുത്തതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുമരിയ്ക്ക് നാടകങ്ങളാണ്. ഇവയാകട്ടെ ബംഗാളി, പാർസി, എന്നീ നാടകങ്ങളുടെ പ്രാചീനരൂപങ്ങളായിരുന്നു. പിന്നീട് പരിഷ്ക്കരിച്ച തമിഴ് സംഗീതനാടകങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇവയുടെ സിറുകൾ സംഗീതവും എത്രയും ആകർഷണീയങ്ങളും അതുതന്നെകൂടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ കഥാവസ്തു ഘടനയൊരസമോ പാത്രവിചാരമോ ലവലേശം ദിക്കിക്കാതെയുള്ള ഒരുതരം സംഗീത സദസ്സുകളായിട്ടാണ് ഈ തമിഴ് നാടകങ്ങൾ

പെരിയാർ അണക്കെട്ട്.

അനുഭവപ്പെട്ടത്. രംഗത്തേക്കു വരുമ്പോൾ ഒരു മുൻപാട്ടും രംഗത്തിൽനിന്നും പോകുമ്പോൾ ഒരു പിൻപാട്ടും കൂടാതെ കഴികയില്ല. രാജാപാർട്ടും സ്രീപാർട്ടും തമ്മിലുള്ള പേശലുകളും ശൃംഗാരാഭിനയങ്ങളും ആരേയും ഈ തമിഴ് നാടകരംഗത്തിലേക്ക് ആകൃഷ്ടരാക്കിയിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരിണതഫലമായ നിരൂപണബുദ്ധിയും വിജ്ഞാനസമ്പത്തും കേരളീയ നാട്യകലയിലും ഒരു നവചൈതന്യവും പ്രഖ്യാപനയും ഉൽഭൂതമാക്കി. കേരളകാളിദാസനായ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു. ഇതാണ് രംഗത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച ആദ്യനാടകം. പക്ഷമേളമോ പാത്രങ്ങളുടെ സംഗീതത്തിലുള്ള സംഭാഷണമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗാനത്തിനു പകരം ശ്ലോകം; പദ്യം ചൊല്ലി അതു ഭംഗിയായി അഭിനയിച്ചിരുന്നു. കൊല്ലം നാരായണപിള്ള ആദിയായ നടന്മാർ ശാകുന്തളം അഭിനയിച്ച് നല്ല പേരെടുത്തിരുന്നു. ശാകുന്തളം പണ്ഡിതപാത്രമെന്തെന്നും രസിപ്പിക്കുതന്നെ ചെയ്തു. ശാകുന്തളത്തിന്റെ ചോടുപിടിച്ചു, ജാനകീപരിണയം, ഉത്തരരാമചരിതം, ഭാഗവതം,

വട്ടുതു്, സുഭദ്രാജ്ജ്ഞാനം, കുമ്പോലഗോപാലം, മുതലായ ഭാഷാനാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായി. മലയാളസാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ നാടകകൃതികൾ വർദ്ധിച്ചു. സരസ്വതീരോമണിയായ രാമകുറുപ്പുസാർ അവർകളുടെ കദാമ്പ്യന്റെ പ്രഹരമേറു നാടകസെറുകാർ ഓട്ടത്തുടങ്ങി. “വണ്ടിക്കാള കണക്കു വന്ന കവി മണ്ടന്മാരുടെ” മണ്ടയ്ക്ക് നല്ല കൊടുങ്കിട്ടി. നാടക കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ശമിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെ തമിഴ് നാടകങ്ങളെ അനുകരിച്ച് മലയാള സംഗീതനാടകങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സംഗീത നൈഷധം, ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം, ശാകുന്തളം, സദാശാ, ആദിയായ സംഗീതനാടകങ്ങൾ അഭിനയിച്ചുതുടങ്ങി. ബബ്ബാർകുട്ടീശ്വരൻ, കണ്ടിയൂർ കൊച്ചുക്കത്തുഭാഗവതർ, ആറുങ്ങൽ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള മുതലായവർ നാടാഭിനയത്തിൽ നല്ലപേരെടുത്തു. കാലാന്തരത്തിൽ “കൂണക്കുഴുന്നതുപോലെ” സംഗീതനാടകങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. അദ്യാസമോ ശക്തിയോ നിറുപ്പണതയോ ഇല്ലാത്ത, എന്നുവെച്ചാൽ “നാസിൽ പുനശ്ചംബിതം” എന്ന ചൊല്ലുമ്പോൾ മുകളിൽ വിരൽ വയ്ക്കുന്ന നടന്മാരും നാടകീയമായ അന്തരീക്ഷത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് അശേഷം പശ്ചാ

പുതപ്പാത്ത വല്ല വെളിമ്പറമ്പുകളുടേയും രംഗങ്ങളും 'സാമ്പിൾ' കാണിക്കുവാൻ ഉള്ള ഫ്ലാഷുകൾക്കു പലകുന്നിരത്തി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സ്റ്റേജുകളും പതിന്നാലാം നമ്പർ വിളക്കുകളും റിസ്ടറവാച്ച കെട്ടി മുഖം മിറക്കി മാലചാത്തി ഒരു അനുസ്മരണ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഹാർമോണിസ്റ്റുകളുടെ സംഗീതക്കുസൃതികളും, വിദ്യാഭ്യാസം, ഹാസ്യരസമെന്ന വ്യാജേന വർഷിക്കുന്ന അസ്സലങ്ങളായ ഫലിതങ്ങളും എല്ലാഘോഷം സഹൃദയനാടകത്തിന്റെ 'ഭരതവാക്യ' ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. കഥയുടെ അനുഭവരസം അല്പം പോലും ചിന്തിക്കാതെ സ്വാഭാവികതയെ നിശ്ശേഷം ഭഞ്ജിക്കാൻ ഇവർ ഒരുങ്ങിയിരിക്കയാണോ എന്നു തോന്നും.

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ ശ്മശാന കാവൽക്കാരനായി പ്രവേശിക്കുന്നതു "പാലാഭിഷേകം പട്ടണിമലയ്ക്കു" എന്ന കീർത്തനം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ്. ചന്ദ്രമതി രംഗത്തേക്കു വന്നാലുടൻ ഹാർമോണിസ്റ്റിന്റെ അടുക്കലേക്കു നീങ്ങിനിന്ന് "വയ്ക്കു അഞ്ചരക്കുട്ടയ്ക്കു" എന്നു പറഞ്ഞു ശ്മശാനഭരതപാടാൻ തുടങ്ങും. ഒരു സംഗീതക്കുസൃതി കഴിയുമ്പോഴേക്കു 'വൺസ്മോർ' കിട്ടും. പിന്നെ മോഹിക്കാൻ തുടങ്ങുകയായി. "രമാത്രവുമായി വീലും അമ്പു ധരിച്ചു" സുതസമേതം പ്രവേശിക്കുന്ന ഭുഷ്മന്ദാരാജാവു വേണമെങ്കിൽ "വേഗമോടവയിൽ ധാവതിമാനിതാ" എന്നോ മറ്റോ പാടിത്തകർത്തുകൊള്ളട്ടെ; എന്നാൽ സ്പെഷലൈസർ മരിച്ച ആ അമ്പലസന്താനത്തിന്റെ മൃതശരീരത്തോടു കൂടി അനുവാദം കൂടാതെ ചട്ടക്കാട്ടിൽക്കടന്ന് ചന്ദ്രമതിയെ സമീപിക്കുന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ "ആണിത്തിരുവേലാണ്ടിയൊ" "ശാസി സന്യാസിയൊ" പൊടിപാറി പ്രേക്ഷകസമക്ഷം ഹാർമോണിസ്റ്റിനെ കൊമ്പുകത്തിച്ചു "അപ്ലോസ്" വാങ്ങിക്കൊടുത്ത് എങ്ങനെ സഹിക്കും" ഇതിലെങ്ങും ആരെയും കുറപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലതന്നെ. നമ്മുടെ നാടകമണ്ഡലം അത്രമാത്രം ഉയർന്നുയർന്നു എന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതിയാകും. തമിഴ് നാടകക്കാരെ അനുകരിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂചിത്രരംഗം മലയാളനാടകരംഗത്തിൽനിന്നു നീക്കുവാൻ ഉള്ള അനുബന്ധ കണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രീതി തമിഴ് നാടകത്തിന്റെ തുതന്നെ, എങ്കിലും കഥാവസ്തുവിൽ സിന്ധുവിൽനിന്നു കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള സ്വാഭാവിക

പെരിയാർ അണക്കെട്ടും തടാകവും.

മറ്റൊരു വിഷയംകൊണ്ടായി നിന്നെടുത്തു മോട്ടോ.

വിജയദീപിക.

ഇക്കൊല്ലത്തെ (൧൯൧൭-൧൮) ഇ. എസ്സ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള മലയാള പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെയും വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും വിശദവും സുലളിതവുമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും മോഡ്യങ്ങളും അടങ്ങിയ "വിജയദീപിക" എന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച രണ്ടാംപതിപ്പ് ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

വ്യാഖ്യാതാക്കൾ:—

വിദ്വാൻ ഞാണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ് അവർകൾ

ശാസ്ത്രി മഹോപാധ്യായ കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠൻ അവാർകൾ

ഈ പതിപ്പിൽ മൂന്നു പാഠങ്ങളുടെ നോട്ടു കൂട്ടലായി ചേർത്തിരിക്കുന്നതിനുപുറമെ മറ്റു ചില പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. വളരെ കുറച്ചു പ്രതികൾ മാത്രമേ അടിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇല്ലാതേത്തീർന്നിടയാകാതെ ആവശ്യക്കാർ ഉടൻ അപേക്ഷിക്കുക റെപ്രിന്റിനു വില നൂണു മാത്രം. അഞ്ചിനു ഒന്നു കമ്മീഷൻ. റെപ്രിന്റിനു ആവശ്യമുള്ളവർ ൧൧൯ ചക്രത്തിന്റെ സ്റ്റാമ്പയ്ക്കുക.

മാനേജർ, കേരളപബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി,

പുളിക്കീഴ്—തിരുവല്ല.

തയിലും എല്ലാം ഒരുവിധം ഭൂചിത്രബോധത്തോടുകൂടി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട ഏതാനും നാടകസംഘങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു നമ്മു

ടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ആശ്വാസകരമാണു്.

“ലോകരണത്തിലേ ഭിക്ഷുകി.”

(ഫെയിൻറച്ച് വോൺ ക്ലീസ്റ്റിന്റെ ഒരു ചെറുകഥ)

(പരിഭാഷകൻ. വിദ്വാൻ ആർ. വാസുദേവൻകുട്ടൻ)

 ഇരലിരാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു്, ആൽപ്സ് പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തിലായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ലോകരണം എന്ന ദേശത്തിനടുത്തു് ഒരു പ്രളയിന്റെ വക്കയായി ഒരു വിശിഷ്ടനാമമ്ബാ ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. സെൻറ് ഗോഥാർഡ് എന്ന പലമ്പാതയിൽനിന്നു് തെക്കോട്ടു പോകുന്ന ഒരു രാൾക്കു് ഇപ്പോഴും അതിന്റെ നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാൻ പ്രയാസമില്ല. ആ മോഹനസൗന്ദര്യത്തിലേ ഒരു വിശാലമായ മുറിയിൽ, ഒരു മൂലയിൽ, ഒരു വൈക്കോൽ കെട്ടിനി, മുകളിൽ വൃദ്ധയും രോഗിണിയും ആയ ഒരു ഭിക്ഷുകി ഒരു കാലത്തു കിടന്നിരുന്നു. ഭിക്ഷുതെണ്ടി വീടുതോറും അലഞ്ഞുനടന്ന ആ സാധു സ്ത്രീയെ കറിച്ചു കരുണ തോന്നി, ആ ഗൃഹത്തിലേ നായിക ആ ഭിക്ഷുകിക്കു സ്വന്ത ഗൃഹത്തിൽ അഭയം നൽകി, അവൾക്കു കിടപ്പാൻ കൊടുത്ത വൈക്കോൽ കൂട്ടമായിരുന്നു അതു്. ഈ മുറിയിലായിരുന്നു ഗൃഹനാഥനായ പ്രള തന്റെ തോക്കുകൾ മുതലായ ആയുധങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഒരുദിവസം നായാട്ടുകഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തി പ്രസ്തുതമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, മൂലയിൽവൈക്കോൽ കിടക്കയിൽ കിടന്നിരുന്ന രോഗിണിയെ കണ്ടു ചെട്ടെന്നു കപിതനായ പ്രള അവളോടു് ഏഴുനേരം മാറിപ്പോകുവാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അടുപ്പിന്റെ മറവിൽ ചെന്നു കിടപ്പാനും ആജ്ഞാപിച്ചു. വൃദ്ധ വളരെ പണിപ്പെട്ടു് ഏഴുനേരത്തോടുകൂടി മിഥുനമേറിയ തറയിൽ കാൽ തെറ്റി വീഴുകയാണുണ്ടായതു്. വീഴ്ചയുടെ ഫലമായി അവയുടെ നട്ടെല്ലിന്നു സാരതാമയ കേട് തട്ടുകയും ചെയ്തു. പറഞ്ഞതിനാൽ കഴിയാത്ത വിധത്തിലുള്ള വേദനയോടുകൂടി ആ സാധുസ്ത്രീ വിണ്ടു് ഏഴുനേരം, മുറിയിലൂടെ ഇഴഞ്ഞു് അടുപ്പിന്റെ മറവിൽ

ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ വലിയ വെള്ളച്ചോട്ടക്കൊലത്തു കാണുന്ന ഒരു കാഴ്ച

ചെന്നുപറി, ഗൃഹനാഥന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചും പുതിയ സ്ഥാനത്തു് എത്തി, തറയിൽ കിടന്നു ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു്, ആ രോഗിണി മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം യുദ്ധം നിമിത്തവും കൃഷിപ്പിഴ നിമിത്തവും പ്രളയിന്റെ സ്വത്തു മിക്കവാറും നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ മേല്പറഞ്ഞ കെട്ടിടവും അതു നിന്നിരുന്ന സ്ഥലവും കൂടി വിൽക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഫ്ലോറൻസ് കാരനായ ഒരു ധനികൻ ഒരു ദിവസം ഈ സ്ഥലത്തു വന്നു് നോക്കി, സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മനോഹരതത്താൽ ആകൃഷ്ടനായി അതു വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ സന്നദ്ധനായി. ഇടപാടു് ഭംഗിയായി കലാശിപ്പിക്കണമെന്നു താല്പര്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഗൃഹനാഥൻ ഭാര്യയോടു കല്പിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ചു, വേണ്ട വിധത്തി

ൽ വെടിപ്പാക്കി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന മേല്പറഞ്ഞ മുറിയിലാണു ധനികനായ അതിഥിയുടെ സ്വീകരണം നടന്നതു്. ആ മുറിയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന അതിഥിക്കു് അർദ്ധരാത്രിസമയമായപ്പോൾ അതുതകരമായ ഒരു അനുഭവം ഉണ്ടായി. അയാൾ ഗൃഹനാഥനെയും മറ്റും വിളിച്ചു ഞ്ഞി അവരോടു് ശപഥപൂർവ്വം പറഞ്ഞതു് ആ മുറിയിൽ എന്തോ അസാമാന്യമായ ഒരു ഭൂതത്തിന്റെ വിളയാട്ടം ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു. മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ വൈക്കോലിൽ കിടന്ന അദ്യശ്വനായ ഒരു രാൾ വൈക്കോൽ ഇളകി ഉണ്ടാകുന്ന മർമ്മരശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചശേഷം അവിടെനിന്നു് ഏഴുനേരം മുറിയിൽകൂടി വിലങ്ങെ നടന്നു് അടുപ്പിന്റെ മറവശത്തുവെന്നു ഞരങ്ങി നിലവിളിച്ചുവെന്നും കാലടികളുടെ ശബ്ദവും നിലവിളിയും സ്വപ്ന

മായി കേൾക്കാമായിരുന്നവെന്നും അതി
ഥി വിവർണ്ണവദനായി പ്രസ്താവിച്ചു. വീ
ട്ടുമണ്ഡനായ പ്രഭുവിനു ഇതു നിമിത്തം
ഉണ്ടായ ഭയത്തിനും സംഭ്രമത്തിനും അതി
രില്ലായിരുന്നു.

താൽക്കാലികമായ ആ വിചാരക്കോ
ഭത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ട് ഗൃഹനാഥൻ ഒരു
പച്ചപ്പിരി പിരിച്ചു വെച്ച് അതിമധോ
ടു താൻ കൂടി ആ രാത്രി ആ മുറിയിൽത്തന്നെ
നന്നായി ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടു പരമപ്രസന്നനായി
വേറെ ഒരു മുറിയിൽ കിടക്കുന്നതാണു
തന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് ധനികൻ ശരിയായ
തിനാൽ അങ്ങനെയെന്നു കഴിഞ്ഞു. പി
റേന്നു രാവിലെ വീലുന്ന ഏപ്പാടു വേ
ണ്ടെന്നു വെച്ചിട്ട് അയാൾ പിരിഞ്ഞുപോ
കയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം കണ്ണാകണ്ണികയാ പ്ര
ചരിച്ചു, വസ്തുവും കെട്ടിടവും വിലയുമാ
ങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ആളുകളെയെല്ലാം നി
രാശപ്പെടുത്തി. പ്രഭുവിനും വലിയ ഇ
ഹമാഭാവമായി. കറേദിവസം കഴിഞ്ഞു
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ഭൃത്യന്മാർ തന്നെ
മേൽപറഞ്ഞ മുറിയിൽ അർദ്ധരാ
ത്രിസമയത്തു് അന്ധാരണ സംഭവങ്ങ
ൾ ഉണ്ടാകാമെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി
ത്തുടങ്ങി. വീട്ടുമണ്ഡൻ ഈ അമരമു
സംഭവങ്ങളോടു യെത്രയുസമേതം എതി
ർക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി, അതിലേക്കു ഒരു
രാത്രി തന്നത്താൻ സന്നദ്ധനായി. അന്നു
സന്ധ്യയോടുകൂടി തന്റെ കട്ടിലും കിട
ക്കയും മറ്റും ആ മുറിയിലേക്കു മാറ്റിട്ട്
അദ്ദേഹം അർദ്ധരാത്രിവരെ ഉറക്കമില്ലാ
ത്തു. മണി പന്ത്രണ്ടായിപ്പോൾ സംഭ്രമജ
നകമായവിധം ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെ
ട്ടുതുടങ്ങി. വൈക്കോലിന്റെ ഇളക്കുകൊ
ണ്ടുണ്ടാകാമുള്ള നേരിയശബ്ദമാണ് പ്രഭു
ആദ്യം കേട്ടത്. അതിനെ തുടർന്ന്, വൈ
ക്കോലിൽ കിടന്ന രൊൾ ഏഴുനേരം സാ
വധാനത്തിൽ നടക്കുന്നതുപോലെയും ഒടു
വിൽ ഞരങ്ങുകയും എങ്ങലിടിക്കുകയും
നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയും
ഉള്ള ഒച്ചകൾ കേട്ടു. പിറേദിവസം രാ
വിലെ അദ്ദേഹം താഴത്തെ നിലയിൽ
ചെന്നപ്പോൾ ഗൃഹനായിക രാത്രിയിലു
ണ്ടായ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഭർത്താവിനോ
ടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം മറ്റും നോക്കി
വികാരഭരിതനായി അല്പം പരുങ്ങി നി
ന്ന ശേഷം കതകു നല്ലപോലെ അടച്ചിട്ട്
ഭാഗ്യയോടു, മുൻപുണ്ടായിരുന്ന കേൾവി
സത്യാതന്നെ എന്നു സമ്മതിച്ചു. പ്രഭു
ത്തിക്കു വലിയ ഭയമായി. അവരുടെ ജീ
വിതകാലത്തു് അവർ ഇത്രയും ഭയപ്പെട്ടി
ട്ടില്ല. എങ്കിലും താൻകൂടി നിൽക്കുമ്പോൾ

ഇതുപോലെ വീണ്ടും ഒരു പരിശോധന
നടത്തണമെന്നു് ഗൃഹനായിക അഭ്യർത്ഥി
ച്ചു. അടുത്തദിവസം രാത്രിയിൽ ഒരു വി
ശ്വസ്ത ഭൃത്യനോടുകൂടി അവർ ഇരുവരും
ആ മുറിയിൽ മുൻറിതിയിൽ കയ്യിരി
ക്കുകയും അതേ രീതിയിലുള്ള പൈശാ
ചിക ശബ്ദങ്ങൾ ചെവിക്കൊള്ളുകയും ചെ
യ്തു. പക്ഷേ കെട്ടിടം ഏതു നിലയിലും വി
റകളുയണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്താൽ പ്രേരി
തയായിരുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം പ്രഭുപതി
തന്റെ ഭയസംഭ്രമങ്ങളെ ഭൃത്യന്റെ മുൻ
പിൽ വെച്ചു പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും
അവർ ശ്രദ്ധിച്ച ശബ്ദത്തിനു താൽക്കാ
ലികങ്ങളായ ചില മടനൻ യുക്തികൾ
പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുകയും ആണു
ചെയ്തത്. മൂന്നാദിവസം വൈകുന്നേരം,
ഗൃഹാധിപനും സഹധർമ്മിണിയും മുക്കളി
ലത്തേ നിലയിലേക്കു്, തുടിക്കുന്ന ഹൃദയ
ങ്ങളോടെ കയറിയെന്ന് അതിഥി സ്വീ
കരണമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവരുടെ
ഒരു നായാട്ടുപട്ടിയെ തുടൽ അഴിച്ചു വിട്ടി
രുന്നതിനാൽ ആ പട്ടി ആ മുറിയുടെ വാ
തൽക്കൽ നിന്നിരുന്നു. പ്രത്യേകമായ ഒരു
കാരണവും കൂടാതെ അവർ അന്നേദിവ
സം പട്ടിയെക്കൂടി മുറിയുള്ളിൽ പ്രവേ
ശിപ്പിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ സമീ
പത്തു് ഒരു ജീവജന്തുക്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്ന
കൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള ഉദ്ദേശമായിരിക്കാം
അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കു ഒരു പ്രേരണാ
ശക്തിയായി ഭവിച്ചതു്. മുൻപ്രാവശ്യം
വെളിച്ചംകൂടാതെയാണു പരിശോധന ന
ടത്തിയിരുന്നതെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ തവ
ണ മേശമേൽ രണ്ടു മെഴുകുതിരിയുക്കൂടെ
അവർ കത്തിച്ചുവെച്ചു. ഏകദേശം പതി
നൊന്നു മണിയായപ്പോൾ ഗൃഹനാഥൻ ഒ
രുകാരനെയും കൈത്തോക്കു വഹിച്ചുകൊ
ണ്ടു ഒരു കട്ടിലിലും നായിക സാമാ
ന്യരീതിയിൽ വസ്ത്രം ധരിച്ചു് എതിർ
വശത്തുള്ള കട്ടിലിലും ഇരുന്നിരുന്നു.
അവർ ഇരുവരും ഉദ്ദേശത്തെ ജയിക്കു
വാൻ തക്ക വിധത്തിൽ ഉന്മേഷഭരിത
രായി ഓരോ സംഭാഷണവിഷയങ്ങളിൽ
എർപ്പെട്ടു കൊണ്ടാണു നേരം കഴിച്ചു
തു്. ഈ സമയത്തു പട്ടി അവർ ഇരു
വരുടേയും മുൻപിലായി മുറിയുടെ നടു
വിൽ മുൻ കാലുകൾ നീട്ടി അതിനു മ
ുകളിൽ തലയും വെച്ചു നിലംപറ്റി കിട
ന്നുറക്കുമായി. എന്നാൽ ഘടികാരം നി
ശാമലയുത്തെ വിളിച്ചുവിട്ടിട്ടു ആ വി
മിഷത്തിൽ ആ പഴയ ഭയങ്കരശബ്ദം
ആരഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. മനുഷ്യഭൃഷ്ടി
ക്കു് അഗോചരനായ ഏതോ ഒരാൾ മുറി
യുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു തപ്പിപ്പിടിച്ചു് എ

അനാഥശിശുക്കളുടെ ആത്മസംതൃപ്തി-
ആലപ്പുഴ ജൂവിലി ഭവനത്തിലെ ചില ബാലന്മാർ
ഴുന്നേറ്റതുപോലെ തോന്നി. വൈക്കോൽ
ഇളകിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന മർമ്മരശബ്ദവും ശ്ര
വിക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെ തന്നെ ഒരു പാദന്യാ
സശബ്ദം കേട്ടു പട്ടി ചെട്ടെന്നുണർന്നു്
ചെവുകൾ കൂപ്പിച്ച് ഏഴുനേരം മുറ
മുഖാനന്ദം കരയുകയും തുടങ്ങി. അല്പം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നിക്കെതിരായി ആരോ
നേരിട്ടുവരുന്നു എന്നുള്ള നിലയിൽ പട്ടി
പുറകോട്ടു പുറകോട്ടു മാറി. ഒടുവിൽ അ
ടുപ്പിന്റെ പിൻഭാഗത്തു വരെ എത്തി.
ഗൃഹനായിക പരിഭ്രമിച്ചു മുറിയിൽ
ന്നു വെളിയിലേക്കു ഓടി. പ്രഭു തന്റെ
കുറാരി കൈയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു് “ആ
രാണു് ഇവിടെ?” എന്നു ചോദിച്ചു. എ
ന്നാൽ മറുപടി ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇതി
നിടയിൽ പ്രഭുപതി വാങ്ങി കൊണ്ടുവര
വാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും അതിൽ കയ
റി നഗ്നനായിലേക്കു ഓടിച്ചുപോകുവാൻ തീ
രുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ
യുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തിടുക്കത്തിൽ നടന്നു
കൊണ്ടിരിക്കെ അവർ നാലുവശത്തും
നോക്കിയപ്പോൾ കെട്ടിടത്തിനു് അഗ്നി
ബാധ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഭ
യസംഭ്രമങ്ങളാൽ അന്ധനായി, ജീവിത
നൈരാശ്യംമൂലം ഗൃഹനാഥൻ തന്നെ ഒ
രു മെഴുകുതിരി എടുത്തു കെട്ടിടത്തിന്റെ
മരപ്പണിയുള്ള ഭാഗത്തു തീകത്തിക്കുകയാ
ണുണ്ടായതു്. ഭർത്താവിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ
പ്രഭുപതി ആളുകളെ പറഞ്ഞയച്ചുവെങ്കി
ലും അതുകൊണ്ടു ഒരുഫലവുമുണ്ടായില്ല.
തീപിടിപ്പിച്ച കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ കിടന്നു്
ആ ഭാഗ്യചാമിനൻ ഏറ്റവും ഭയനീയമാ
യ വിധത്തിൽ മരണം പ്രാപിച്ചു.
ലോകരണത്തിലേ ഭിക്ഷുകിയോടു് യാ
തൊരിടത്തുനിന്നു ഏഴുനേരം പോ
കുവാൻ താൻ ആജ്ഞാപിച്ചുവോ, ആ
മുറിയുടെ മുമ്പിൽത്തന്നെ ആ ഗൃഹാ
ധിപന്റെ ഓർമ്മ മിടുട്ടു
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അങ്ങനെയി
ട്ടിട്ടു കെട്ടിടത്തിന്റെ ശൂന്യശിഷ്ട
ങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇപ്പോഴും കാണു
വാൻ കഴിയും.

പറക്കികൾ കണ്ട കൊല്ലം.

ദേശീകനാട് റാണിയും, വനിതാസൈന്യവും

(വിചാർ വി. വി. അയ്യർ)

 “കൊല്ലം” എന്ന പാലക്കാട് കൊല്ലം റാണിയാ അതിന്റെ പ്രാചീനതയും പ്രതാപവും സംവത്സരത്തിന് ‘കൊല്ലം’ എന്ന പരമ്പരയെ കൊല്ലത്തുവെച്ചു കൊല്ലവർഷം ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണെന്നും പറയാറുണ്ട്. വാണിജ്യകേന്ദ്രമായിരുന്നു കൊല്ലം. മലബാർതീരത്തു കൊല്ലവും കോഴിക്കോടായിരുന്നു വിദേശികളെ ആകർഷിച്ചിരുന്ന നഗരങ്ങൾ. ചൈന-മലബാർ കച്ചവടം പണ്ടു നടന്നിരുന്നതു കൊല്ല മുഖേന ആയിരുന്നു. കബേരനാരായണ വണിഗന്മാർ അന്നു കൊല്ലത്തു കടികൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ വസതികൾ ചരക്കുകൾക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. അറബികളും പേർഷ്യക്കാളും ഇവിടെ വന്നു കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. പല വൈദേശിക സഞ്ചാരികളും കൊല്ലത്തെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കൊല്ലം ഉച്ചനിലയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസു രേഖകളിൽനിന്നും അക്കാലത്തെ കൊല്ലത്തിന്റെ നില ഏതാണ്ടു അല്പം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

കണ്ണനൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോട് ഈ സ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു കൊല്ലം പതിനാറാം ശതകത്തിലും വാണിജ്യത്തിൽ ഉയർന്ന നില പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ചേഴ്, സിററുള, മലക്കാ, ചങ്കാള, മലയ ദേശങ്ങളുമായി കൊല്ലം കടൽ വ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു വേണാട് വാണുകൊണ്ടിരുന്ന ഗോവർദ്ധന രാജാവിനു പാണ്ടി രാജ്യത്തിന്റെ ഭക്ഷിണ ദേശവും സ്വാധീനമായിരുന്നു. ആ തമ്പുരാന്റെ സൈന്യസമൂഹത്തിൽ വില്ലും അമ്പും ഏടുത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു വൈഭവമുള്ള മന്ത്രി വനിതകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. വേണാട്ടുകിളക്കട കായ്ക്കാരനായി നഗരത്തിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന നമ്പിയാതിരി, പോർട്ടുഗീസ് കപ്പൽ വന്നപ്പോൾ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ ചെ

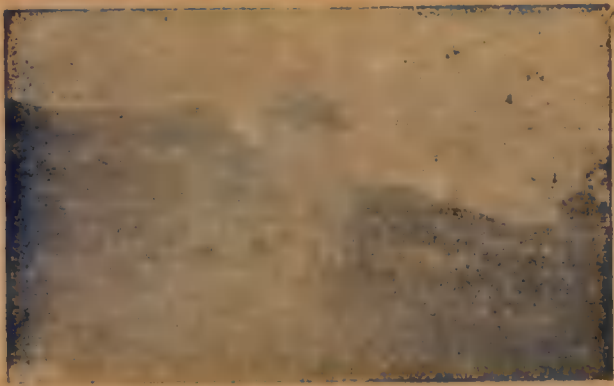
ന്നു എതിരേറു അവരെ സ്വീകരിച്ചു. വിവരം തിരുനസ്സറിയിപ്പാൻ ആളെ അയക്കുകയും ഉണ്ടായി. കൊല്ലം മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയും ഉള്ള വേണാട് മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനതയിൽ ആയിരുന്നുവത്രെ. ഈശ്വരനിന്നും കപ്പ വാങ്ങിക്കയും നരസിംഹരോടു എതിർക്കാൻ വട്ടം കൂട്ടുകയും ചെയ്തു ഈ മഹാരാജാവിനോടു പോർട്ടുഗീസു പടനായകനായ അൾബുക്കർക്ക് വിനയപുരസ്സരമാണു പെരുമാറിയത്.

മന്ത്രിയുടെ രൂപാർശ പ്രകാരമാണു കൊല്ലത്തു അന്നു പാണ്ടികൾക്കു കെട്ടുവാൻ പറക്കികൾക്കു അനുവാദം ലഭിച്ചത്. ആറായിരം കടി നസ്രാണികൾ അന്നു കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് പറക്കികൾ ധരിച്ചത്. തോമ്മാസ്റ്റിഫാ പണിയിച്ച ദേവാലയം അന്നു നസ്രാണികൾ പോർട്ടുഗീസരെ കാണിച്ചുവെച്ച പാണ്ടികൾക്കായി താമസിച്ച ൨൦ പറക്കികളിൽ ഒരുവനായ റൊഡ്രിഗ് എന്ന സന്യാസി ഈ പള്ളിയെ പുതുക്കി പണിയിക്കുക ഉണ്ടായി. അൾബുക്കർക്കു കപ്പൽ നിറയെ ചരക്കുകളും കയറി കൊല്ലത്തുനിന്നു പോകുവാൻ അന്നു (൧൫൦൪) പ്രയാസമുണ്ടായില്ല.

എങ്കിലും പിന്നീടു കൊല്ലത്തെ നിവാസു പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു ശുഭഭാഗമായി കലാശിച്ചില്ല. മന്ത്രിയും പോർട്ടുഗീസു പ്രതിനിധിയുമായി ശത്രു ആയി. ചോനകരും നായനാരു മന്ത്രിയോടു ചേർന്നു പടക്കൊരുങ്ങി. പറക്കികൾ ൧൩ പേരു കരണേരും എതിർത്തുനിന്നു. ശത്രുക്കളെല്ലാത്ത ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ശത്രുക്കൾ വിറകു മുറുകൂട്ടി തികൊളുത്തുകയാൽ അവരെല്ലാരുമൊഴിവാക്കി. വിവരമറിഞ്ഞ പറക്കികൾ പ്രതികാരമായി കടലിൽ കണ്ട പല പടക്കുകളെയും നശിപ്പിച്ചു.

൧൫൧൫-ൽ കൊല്ലത്തെ രാജാവു ഒരു ബാലനായിരുന്നു. രാജപ്രതിനിധിയായി,

സമോദരി ആഴിപണ്ടാരി രാജ്ഞി രാജ്യം വാണിരുന്നു. ഈ രാജ്ഞി പറക്കികളോടു ഇണങ്ങി വസിച്ചു. അവരുടെ വസ്ത്രവകകളും ജീവനും നശിപ്പിച്ചതിനു ൫൦൦ ഭാരം മുളകു ഏല്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ചുട്ടുപോയതോമ്മാപ്പള്ളി പുതുക്കി പണിയിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും മറ്റും സമ്മതിച്ചു. മന്ത്രി മാരായ പിള്ളമാരും ചേർന്നു എഴുതി ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കുക ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഉടമ്പടി പ്രകാരം കായ്ക്കങ്ങൾ നടന്നില്ല. മുളകിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അയൽ രാജ്യവുമായി നടക്കുന്ന പടയുദ്ധ ശേഷമേ വിവർത്തി ഉള്ളൂ എന്നും മറ്റും സമാധാനം പറഞ്ഞു.

കവടിയാർ കുന്ന കൊട്ടാരം.
 പാലക്കാട്ടുനിന്നു ദൂരെ ഉള്ള ചിത്രം.

നിർബന്ധിച്ചതിനാൽ പാണ്ടികൾക്കു കെട്ടുവാൻ റാണി ഒടുവിൽ വളരെ ‘ശ്ലേശിച്ചു’ സമ്മതിക്കേണ്ടമായി. സ്ഥലവാസികളായ പ്രജകളിൽ പലർക്കു ഇതു സിദ്ധിച്ചില്ല. അവർ ഇളയ കമാരി രാജ്ഞിയെ ചെന്നു കണ്ടു സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചു. പറക്കിക്കപ്പലിത്താൻ മന്ത്രികളെ വശീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ പ്രജകളുടെ എതിർപ്പു ഫലപ്പെട്ടില്ല. ഉടൻതന്നെ പാണ്ടികൾക്കെട്ടി ഓലമേഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. കൊച്ചിയുടെ തഴപ്പം കോഴിക്കോട്ടിന്റെ താഴ്വര പോർട്ടുഗീസരുടെ ആനുകൂല്യ പ്രാതികൂലപക്ഷങ്ങളായി ഗണിച്ചിരുന്ന രാജ്ഞിക്കു പറക്കികളോടു പിണങ്ങുവാൻ ഇഷ്ടമുണ്ടായില്ല.

കൊല്ലത്തെ പാണ്ടികൾക്കു കോട്ടയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനു പറക്കികൾക്കു കരെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. രാജ്ഞിക്കും മന്ത്രിപ്രവരനായ ചാക്കണ്ണപിള്ളയ്ക്കും ൪൦൦൦ പണത്തോളം കാഴ്ചവെച്ചു ഇക്കാര്യം സാധിക്കുന്നതിനു അവർ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ കമാരി രാജ്ഞിക്കു ഈ ഏർപ്പാടു ഒടുക്കത്തന്നെ ഇഷ്ടമായില്ല. ഈ രാജ്ഞിയുടെ ആശ്രിതന്മാരിൽ പ്രധാനികൾ ഉണ്ണെരിപ്പിള്ള, ബാലപ്പിള്ള കുറുപ്പ്, കൊല്ലക്കുറുപ്പ് ഇവർ മു

വരുമായിരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും ൬൦൦ ഭടന്മാർ വീതം യുദ്ധസന്നദ്ധരായി സ്വധീനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. ഇവരെ മുമ്പെയും പറങ്കിക്കപ്പിത്താൻ സാമ്രാജ്യങ്ങളാൽ വശീകരിച്ച്, പാണ്ടികശാല വിസ്തൃതമാക്കുന്ന എന്ന നാട്യത്തിൽ കോട്ടയുടെ പണി ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ കുമ്മാരി രാജനിയും സോദരനാ മാപ്പിളമാരും ഒത്തുചേർന്ന്, ആയുധമെടുത്ത് എതിർക്കുന്നതിന്നു മരുങ്ങി. മുത്തറാണിയും ചാണൈപ്പിള്ളയും വന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞിട്ടും അവർ അടങ്ങിയില്ല. കോട്ടയുടെ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ച മാത്രയിൽ ൨൦൦൦ നായന്മാർ വന്നു ലഹള ഉണ്ടാക്കി. എങ്കിലും രാത്രിയിൽതന്നെ പറങ്കികൾ വലിയ തോക്കുകൾ നിരത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനാൽ അവർ ഭയന്നു പിൻവാങ്ങിപ്പോയി. ൧൭൧൯-ൽ ആ കോട്ടയുടെ പണി പൂർത്തിയായി. തോമ്മാപ്പള്ളി പുതുക്കി പണിയുന്നതിനും അനുവാദം ലഭിച്ചു. തന്മൂലം മുളകിന്റെ കായ് പരദേശികൾ തൽക്കാലം നിർബന്ധിച്ചില്ല. അക്കാലത്തു ൩൦൦൦ കാളകളുടെ പുറത്തു ചുരം വഴി അറിവരുത്തി കായ്കളെടുത്തുനിന്നു മുളകു കയറിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞു പറങ്കികൾ കയറ്റു. റാണിയുടെ അടുക്കൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചെങ്കിലും ആ മുളകു ബ്രഹ്മസമാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു റാണി ഉദാസീനയായി വർത്തിച്ചു. ഒരാളുടെ തലയ്ക്ക് ൫൦ രൂപ കൊടുക്കാം എന്നു സമ്മതിച്ച് ൫൦൦ നായന്മാരെ ഉടൻ പറങ്കികൾ അയച്ചു. അവർ ചെന്നു കാളകളെ പിടിക്കുകയും അഞ്ചൊളകളുടെ തലയും മുളകും കൊണ്ടുവരികയും ഉണ്ടായി. കച്ചവടക്കാർ ഭയന്നു നാനാവഴിക്കും ചിതറിപ്പോയി. അങ്ങനെ ചുരംവഴിയുള്ള മുളകു കച്ചവടം അവസാനിച്ചു.

൧൭൨൦-ൽ ൫ ഗോപുരങ്ങളോടു കൂടി സമചതുരമായ കോട്ട, തുറമുഖഭാഗത്തിൽ പണി പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞു. അതിന്നു തോമ്മാക്കോട്ട എന്നാണത്രെ നാമകരണം ചെയ്തത്. കോട്ടയുടെ പണി തീർന്ന ഉടനെ കണക്കിൻ പ്രകാരമുള്ള ൨൮൦ ഭാരം മുളകിന്നു പറങ്കികൾ നിർബന്ധിച്ചു തുടങ്ങി. അതു നിരസത്തിന്നു നിദാനമായി. കുമ്മാരി രാജനിയും പുത്രൻ മാത്താങ്ങൻ തിരുവടിയും പല പല ശല്യങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. പറങ്കികൾ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചതു നിഷ്ഫലമായി കലാശിച്ചു. കറുപ്പന്മാർ മുമ്പാകെ പോർട്ടുഗീസു പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നൊളൊമെന്നു പറഞ്ഞെങ്കിലും ഇ

ചിത്രപത്രം.

(തിരുവല്ല, എൻ. കേശവപിള്ള)

അഴകന്റെ പുല്ലു മാടത്തിനുള്ളിൽ നിഴലിട്ടിരുന്നു നിലാവെളിച്ചം അതിനുള്ളിൽ നിന്നുമാറപ് സരസ്സിൽ മധുരസംഗീതം വഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടേയ്ക്കു ചെന്നെത്താനാർത്തിയോടെ പവമാനൻ വെമ്പുകയായിരുന്നു. പരിസരവല്ലി നിക്ഷേപത്തിൽ പരഭൃതം നാണിച്ചൊളിച്ചിരുന്നു. അഴകന്റെ കണ്മണി, "കൊച്ചുനീലി", അഴകും വിശുദ്ധിയുമൊപ്പമാണോൾ അവളുടെ സാസ്യപ്രണാമം അവിടെനാമീക്ഷിച്ചുതന്നുപക്ഷം മഴവില്ലുപോലെ മനോജ്ഞകാന്തി വഴിയുന്ന പൂക്കൾ കൊരുത്തിണക്കി, സുലളിത ശില്പകല തുളുമ്പും നിലയിൽ ചെറിയൊരു കോവിലാക്കി, അകമേപ്രതിഷ്ഠിച്ചുചിത്പൊരുളാം അവളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യഭൈരവത്തെ! കരുണക്കടലായ പിത്തിരപ്പൊൻ-തിരുവടിതൻപൂജാ വിഗ്രഹത്തെ!! നിറകതിർപൂഴ്ത്തിയുള്ളി നിൽക്കും നിലവിലുള്ളിന്റെ നവപ്രകാശം,

വിരിമലർമാലയും ചന്ദനപ്പൊൻ തിരികളും വീണുസുഗന്ധലേരും, കിളിമൊഴിപാടും കീർത്തനത്തിൻ ലളിതപ്രസന്ന കലാവിലാസം, അതിനുള്ളിലാഴ്ന്നു നമസ്ക്കരിക്കും അവളുടെ ദിവ്യമനോവികാസം, പ്രതിനവകാന്തി പുണർചിത്ര-പ്രതിമതൻപേശലസന്നിധാനം, ഇനിയെന്തു ചൊല്ലുണ്ടതെങ്കിലിൽ തനിയേ പറന്നെത്തിദേവലോകം!! അവനതശീർഷയായ് കൈത്തലത്തിൽ കവലയമൊട്ടൊന്നു ചാർത്തിമാറിൽ നിരവദ്യനിർവൃതിയിങ്കൽനിന്നി നിലകൊള്ളുമക്കൊച്ചു നീലിപാടി:—
“പതിതർക്കവലംബധർമ്മമൂർത്തി, പരമാർത്ഥസൗഹൃദചക്രവർത്തി തിരുവഞ്ചിരാജ്യസുകൃതപൂരം കരുണാകരന്റെ നവ്യാവതാരം മഹിതവിളംബരകൊണ്ടു-ഹന്ദു-മതമുദ്ധരിച്ചു മഹാനഭാവൻ സുചിരം ജയിക്കട്ടെ, ചിത്രതാര-സുകൃതമീ ഞങ്ങൾക്കു ധർമ്മദൈവം.

രൂപക്ഷവും പരസ്പരം വിശ്വസിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ ൧൭൦൦ നായന്മാർ ഒത്തുചേർന്നു കോട്ടയെ എതിർത്തു. ബാലപ്പിള്ളക്കുറുപ്പായിരുന്നു ഇവരിൽ മുഖ്യൻ. കോട്ടയുടെ ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന തെങ്ങുകൾ മുറിച്ചു തുണു തുടങ്ങുവാൻ കാരണമാക്കി. പറങ്കികൾ പീരങ്കികൾ പ്രയോഗിച്ചു. നായന്മാർ കോട്ടപ്പണിക്കു സഹായിച്ചവരിൽ കണ്ടവരെ എല്ലാം വധിച്ചു. എങ്കിലും കൊല്ലത്തു റാണിയുടെ പല വിധത്തിൽ തോൽവികൾ ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ, കൊച്ചിയിൽ വാഴുന്ന പോർട്ടുഗീസുധീനനോടു ക്ഷമചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം സന്ധിയായി ചില മധ്യസ്ഥരെ കൊല്ലത്തേക്കു അയച്ചു. റാണി തന്റെ ഭാഗം വാദിക്കുന്നതിനായി

കോട്ടയിലേക്കു അയച്ചത് കൊച്ചിക്കാളി എന്ന പേരുള്ള സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ക്രൈസ്തവ വനിതയെ ആയിരുന്നു. പിള്ളമാർ താനേ വന്ന് അവരുമായി സംസാരിച്ചല്ലാതെ സന്ധി പ്രായോഗികമാകയില്ല എന്നു പാങ്കികൾ ശഠിച്ചു. അതിനാൽ ചാണൈപ്പിള്ള അടുത്തദിവസരാത്രിയിൽ കോട്ടയിൽവന്നു പോർട്ടുഗീസുകാരായി കാഴ്ചങ്ങൾപറഞ്ഞു തെക്കി സന്ധി ആയി. എങ്കിലും വ്യവസ്ഥകളുടെ ക്വാന്റുകൊണ്ടോ എന്തോ ഒപ്പിട്ടുന്നതിൽ വൈമനസ്യം ഭാവിച്ചു ഒടുവിൽ വ്യവസ്ഥകളിൽ പലതും അനുസരിച്ചു റാണിമാർ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നാണു ചരിത്രം.

സംസാരത്തിൽ നിന്ന് സന്യാസത്തിലേക്ക്.

ഒരു ചലച്ചിത്രനടനായ ഹൃദയപരിവർത്തനം.

1

ഫാദർ കോൺസ്റ്റൻറിയിൻ ആദ്യം ഒരു കേന്ദ്രമായി സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു.

2

പിന്നീട് ഹോളിവുഡിൽ വച്ചു വൈമാനികനായി ജീവിതം നയിച്ചു.

3

അതിനു ശേഷം ഒരു കപ്പലിലെ ക്യാപ്റ്റനായി ജോലി നോക്കി.

7

ഒടുവിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി വിജയമായ വനപ്രദേശത്തു കടൽക്കെട്ടി ഏകാന്ത ധ്യാനജീവിതം നയിക്കുന്നു.

4

കപ്പലിലെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച ശേഷം വീണ്ടും സൈനികോദ്യോഗസ്ഥനായി.

5

ഹോളിവുഡിൽ വച്ചു "കോസ്റ്റാക്സ്" എന്ന ചലച്ചിത്രകഥയിൽ അഭിനയിച്ചു ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചു.

6

ജീവിതത്തിൽ വലിയ പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുവാൻ സന്യാസിയാക്കി

തിരുവിതാംകൂറിലെ മനോഹര വനപ്രദേശമായ "കടുക്കുതുപാറ"യിൽ പണ്ണാശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് താമസിക്കുന്ന ഫാദർ കോൺസ്റ്റൻറിയിൻ എന്ന പാശ്ചാത്യസന്യാസിയുടെ ജീവിതചരിത്രം ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ചൈത്രമിതം.

(മുത്തർ രാഘവൻ നായർ)

പൂമകൾ നൂത്തുളളതുമലർക്കുവേ യർമ്മ-
 ശ്രീമഹാഭൂവേദേവിക്കായിരം നമസ്കാരം!
 ഉതിയൽ പ്രേമംസർവാഭിഷ്ടങ്ങൾ ഭാനംചെയ്താ
 വിഞ്ചരംവിലസുന നീതപ്രഭവിരിമാരിൽ
 സൌമ്യമണ്ണുഭംഗത്തിൽക്കായയിൽസുഖി ചാത്ത
 സൌഭാഗ്യംനവ്യാ ഭാസരാമടിയങ്ങൾ
 വർത്തമണ്ണാഭംചിത്തത്തിലേക്കുളളവോ,
 വഞ്ചിതഭംഗംവെൻവീഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിയ്ക്കും?
 പാഴ്മൊഴിവിലതും ഞാനേതീയനാവിലേക്കു-
 ള്ളമഹർമ്മാവീർത്തിയനാമങ്ങൾ വാഴ്ത്തിപ്പാടും?
 ശ്രീതാപത്താൽമധിമറിയപേനത്തുന്മാൽ
 പ്രപത്തത്തവണ്ണിച്ചെടുപ്പാടും തീക്കും?

മി: മുത്തർ രാഘവൻനായർ

സാഹസമോത്തൽ മാപ്പിഴക്കുനന്മ മനർ-
 മോഹനിസ്സുചുർമ്മുക്കുനന്മിത മനീ
 വഞ്ചിശവംഗത്തിന്ന വൈഡ്യുതപ്രജാ-
 സഞ്ചയത്തിനകണപ്പെട്ടൊരുഭാവം
 മൈന്ദവ യർമ്മത്തിന്നൊരോമകുട്ടൻസാക്ഷാൽ
 ശ്രീപത്മനാഭനോ പാദപങ്കജാസൻ
 ഭൂകന്തവീരവർമ്മാഭയോഗ്യൻയോഗി-
 ലോകാതിപൂജ്യൻ, പൊന്നത്തമ്പുരാൻവഞ്ചിശ-
 രൻ

താരുണ്യസരസ്സിൽനിന്നിന്ത്യനന്ദംനേടും
 ആരാജാക്കന്മാരിൽനിന്നൊരോത്തേണ്ട?
 കൂപ്പുകൈതരമുനിലർപ്പണം ചെയ്ത്വന്നൊരു
 കല്പനതന്നാലുമാളുളളതൊരുബാബ്ദേ
 പാവനപ്രേമം ചിന്താഭാവകമരസ്സോം
 പാഴ്തിരുമകളിൽപ്പോലും തൂവിളക്കുളളിവീ.
 കാവ്യചോദനമഞ്ഞുലികാവിളയാട്ടം
 നവസുഖപലവേദസാരത്തെപ്പിറപ്പിച്ചു.

ഒന്നാംസാർ.

ബാബ്ബാടിപ്പൻ പരീക്ഷയിൽ സാർ സമ്പാദിച്ച് വിജയം—ഉദ്യോഗ വേട്ട—
 മീശക്കുവേണ്ടി സാർ പെട്ടന്ന പാട്—ഭിന്നം—സ്ത്രീകളേക്കുളള
 യാത്ര—സാറിന്റെ ചെടികാരവും സമയനിണ്ണ സമ്പ്രദായം—
 കോട്ട് ഉരുന്ന രാജിക്ക വിദ്യ.
 “എന്നെ വല്ല കോളജിലു ഒരു പ്രമാണമായി പരിഗണിക്കണമിരിക്കുന്നു. ഈ
 നാലാ ക്ലാസ്സിലും മറ്റും എന്തു പഠിപ്പിക്കുവാനാണ്.”—സാർ പറയുന്നു.

(കുറുപ്പ് തെയ്യടവീൽ ബി. എ. ബി. എൽ.)

ഈ ഒട്ടുടൈന്നാ സാറിനെ പല
 പരിചയമുണ്ടായിരിക്കു;
 പരിചയമില്ലാത്ത പോഷിണി
 വായനക്കാർ വല്ലവരു
 മുണ്ടെങ്കിൽ ആ മഹാനഭാവനെ കണ്ടു
 പിടിച്ച് പരിചയപ്പെടുന്നതിന് ഈ
 ലേഖനം ഒരു മുഖാന്തിരമായി പരിണമി
 ക്കുമെന്ന വിശ്വാസിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സാ
 രമായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എനി
 ക്ക് ഒരു ഉദ്ദേശമേയുള്ളൂ. പരിഹാസയോ
 ഗ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷത്ത് വല്ല
 തുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് നമുക്കും മോണ്ടുന്
 വയ്ക്കുന്നു. നാലുപേരു കേട്ടാൽ നല്ലതെന്നു
 പറയുന്നതു വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നമു
 ക്കും സ്വീകരിക്കാം. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂ
 ടി സുപ്രസിദ്ധനായ ഒന്നാംസാറിനോട്
 അല്ലെങ്കിൽ സായിപ്പ് ഭാഷയിൽ പറയു
 നപക്ഷ, ഫെഡ്സ്റ്റാർ സാറിനോട്
 പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ പ്രയോജനകരമായി
 രിക്ക.

ഒന്നാംസാർ എന്ന പറഞ്ഞതുകൊ
 ണ്ട് വല്ല ഇല്ലീയ് ഫെഡ്സ്ത്രീകളിലെ
 യൊ ലെരാളും ഫെഡ്സ്ത്രീകളിലെയൊ
 ഫെഡ്സ്റ്റാറാണെന്നു ആരും തെ
 ന്നിധരിക്കരുത്. നാലുകുട്ടാക്കള ഒരു ഗ്രാ
 മീണ മലയാളം പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പ്രധാ
 ന അദ്ധ്യാപകനാണ് അദ്ദേഹം. ഏതു
 ഗ്രാമത്തിലെന്നു മോദിച്ചാൽ “ഒരു ഗ്രാമ

ത്തിൽ” എന്ന രാമനെ തൽക്കാലം മറുപ
 ടി പറയുവാൻ നിർവാഹമുള്ളു. അവിടെ
 സാർ നിലയു വിലയുമുള്ള ഒരു സക്കാരു
 ദ്യാമസ്ഥനാണ്, പരമ്പ്രധാനിയാണ്.
 ഏതു ദേശത്തു പോയാലും തന്റെ മഹി
 മയ്ക്കു ഒരു കുറവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നാണ്
 സാറിന്റെ ഭാവമെന്നു തോന്നുന്നു. സാർ
 ഒരു പരീക്ഷ പാസ്സായിട്ടുണ്ട്. ആ പരീ
 ക്ഷ ജയിച്ചിട്ടുള്ള മറാഠേകുടയുടെ അഭിമാ
 നത്തിന് വല്ല ക്ഷതവും പാറിയേക്കുമോ
 എന്ന ഭയം ആ പരീക്ഷയുടെ പേരു പ
 രയുന്നില്ല. ആ പരീക്ഷതന്നെ ജയിച്ചവർ
 നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളമുണ്ടെന്നു, അവ
 റെ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഭയമാ
 ണെന്നും മാത്രം സുവിചിച്ഛിക്കുള്ളതേ.
 “പൊന്നച്ചാ ഈ കൂട്ടരോട് ഇടപെടാൻ
 വളരെ പ്രയാസമാണ്” എന്ന് സാറി
 നെപോലെ പരീക്ഷാ യോഗ്യതയുള്ളവരെ
 കുറിച്ചു പല മഹാമാന്യർ പറയുന്നതു കേ
 ടിട്ടുണ്ട്. അന്ധസൻ തവണ ഒന്നാംസാർ,
 പരീക്ഷാരാക്ഷസനായി തുണ്ണിപിടിച്ച്
 ട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തെ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം
 ബുദ്ധിശാലിയായ അദ്ദേഹം ചോദ്യക്കടലാ
 സിലെ തെറ്റുകളെല്ലാ മറുത്തുപോണി
 ച്ചു, പരീക്ഷകന്മാരെ നിർദ്വയ ശങ്കാരി
 ച്ചും ഉത്തരക്കടലാസു നിറച്ചു. പരീക്ഷക
 ന്മാരെക്കാൾ സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥി ജ
 യിക്കാതിരിക്കുമോ? അദ്ദേഹത്തിന്ന യാ
 തൊരു സശ്രദ്ധവിദ്യ. പരീക്ഷ കഴി
 ഞ്ഞു ഉത്തരക്കടലാസിൽ ചാണിച്ചു വീ
 രകൃത്യങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചു കൊണ്ട് നടക്ക
 യാണ്. സാധുക്കളായ പാലീസ്, മിഴി
 ച്ചു നോക്കുവാൻ എന്തുചെയ്യും? മക
 ണ്റെ സാമന്ത്രിയിൽ തിരിഞ്ഞ വിശ്വാ
 സമുള്ള സാറിന്റെ പിതാവ് എല്ലാ പ്രാ
 വശ്യവും പറയും “ഈ തിരുവിതാംകൂ

എങ്ങിനെയിരിക്കുമായിരിക്കും? കണ്ടാകുന്നു?
 തുറന്നിരിക്കുന്നതൊക്കെത്തന്നെയാകുമെന്നു.
 ഭാവുകാർമ്മക്കുണ്ടാണിപാവനപ്പട്ടത്തോടുകൂടി
 ശ്രീവസന്തത്തേവംഗത്തിപ്പാടുകേടായിരിക്കും.

റിൽ ഓൾ ജയിക്കമാണെങ്കിൽ അതു ഞങ്ങൾക്കു...ആയിരിക്കും" എന്ന്. ഇങ്ങനെ മൂന്നാലു തവണകൾ കഴിഞ്ഞു സാറിന്റെ ബുദ്ധി നേരെ വീണു. സാധാരണക്കാരെ പോലെ രണ്ടു പരീക്ഷകൾക്കുകൂടി ചേർന്നു. ഒടുവിൽ "ബക്കുമാടിക്കുന്ന പടവയായ പ്ലോൾ" സാരം ജയിച്ചു. പിന്നെ ഉദ്യോഗവേട്ടയായി. ഡയറക്ടറാഫീസിന്റെ വാതിൽക്കൽ കാൽമുട്ടയും കോട്ടും തലപ്പാവും മറുമാപ്പി നിന്നിരുന്ന ശിപായിയെ കണ്ടു ഡയറക്ടറാണെന്ന് ധരിച്ചു, സാർ താങ്ങു തൊഴുത്ത് അപേക്ഷകൊടുത്തു സങ്കടം പാഞ്ഞു എന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷ്മമായ അറിവു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആ കഥയൊക്കെ വിട്ടു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരുദ്യോഗം കരസ്ഥമാക്കി. അതിനു ശേഷമുള്ള സംഗതികളാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ ഒന്നാസാറിനെ കണ്ടാൽ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനെന്ന് പറയാനുള്ളു. കൃശഗാത്രമല്ല, സ്ഥൂലഗാത്രമല്ല. വയസ്സ് നാല്പതിനോടടുത്തു വരുമെങ്കിലും ശ്മശാനാഭിമുഖമായ ആ മുഖത്തു നോക്കിയാൽ ഒരു ഇരുപതു വയസ്സിൽ കൂടുതൽ തോന്നുകയില്ല. മീശ തീരെയില്ലെന്നു പറയാനും പാടില്ല. മൂക്കിന്റെ നേരെ താഴെ അഞ്ചോ ആറോ ചെമ്പൻ രോമങ്ങൾ കറുത്ത വാച്ച് അടുക്കുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. അതേ ജാതിയിൽ മൂന്നാലു സാരികളും താടിയും. പഠിക്കുന്ന കാലം മുതലേ സാറിനെ കഠിനമായി അസഹ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ഇതുമാത്രമാണ്; മീശയില്ലെല്ലോ എന്ന് ഓർമ്മ. 'മീശയില്ലെങ്കിൽ പെണ്ണുകിട്ടുകയില്ല' എന്ന പറഞ്ഞത് പലരും സാറിനെ ഇടക്കാലത്തു നിരാശപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്ന് അദ്ദേഹം ഏതെല്ലാം വൈദ്യന്മാരെ സമീപിച്ചു. ഈശ്വരൻ മാത്രമറിയാം. പന്നിനെയും കരടിയെയും, പോത്തനെയുമെല്ലാം മുഖത്തു കോരി ഒഴിച്ചു. പക്ഷെ തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ പിന്നെയും മുഖത്തു ആ പഴയ ഏഴു ചെമ്പൻമീശ മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്തു ചെയ്യാം. കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടും മീശയെക്കുറിച്ചുള്ള മഹാഭ്രമം സാറിനെ വിട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ മദ്രാസിൽ നിന്നോ ബോംബെയിൽനിന്നോ ഒരു ചായം വരുത്തി തേച്ചു ഉള്ള ചെമ്പൻമീശ കറുപ്പിച്ചു മൂക്കിന് താഴെ ഒരു പരിഷ്കാരപൊടിമീശയുടെ രൂപത്തിൽ വച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയാണ്.

ദിനചക്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ കൃത്യനിയമമുള്ള ഒരാളാണ് ഒന്നാം സാർ. പെരുമീനദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം കിടക്കയിൽ നിന്നെഴുന്നേൽക്കും. വെളിച്ചാൻ കാലത്തു നടക്കുന്നത് വളരെ ആരോഗ്യപ്രദമാണെന്ന് ആരോ സാറിന്റെ തലമണ്ടയിൽ കത്തിചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സാറിന്റെ ചിത്രം. അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ഇങ്ങനെ വെളിച്ചാൻ കാലത്തു നടക്കുന്നത് വളരെ ആരോഗ്യപ്രദമാണെന്ന് ആരോ സാറിന്റെ തലമണ്ടയിൽ കത്തിചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇരുട്ടും മഴയും ഒന്നും വകവെക്കാതെ ഒരു വളഞ്ഞ വടിയും കറക്കിക്കൊണ്ടു വായുവേഗത്തിൽ ഇടവഴികളിൽകൂടി പായുന്ന സാറിനെ കണ്ടു ഭയന്ന് ആർക്കും മസൂരിക്കു പനിക്കാതിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഭാഗ്യം. ഏതായാലും ഗ്രാമീണരിൽ ഭൂരിഭാഗവും കണ്ണുതീരുമ്മി ഏഴുനേരവരുമ്പോൾ സാറിനെയാണ് സാധാരണ കണ്ടുകിടക്കുന്നത്. "ഈശ്വരൻ ഈ മുടിഞ്ഞവനെ ഇനിയും കാണരുതെ" എന്നു പലരും ശപിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം അറിയുന്നില്ല. നടപ്പു കഴിഞ്ഞു വന്നാലുടനെ കളികഴിയണമെന്നു കൂനിസിസ്റ്റമാണ്. മുന്നോട്ടു കാൽ നാഴിക അനങ്ങാതെ പതുവെക്കുന്നതിൽ കത്തിയിരിക്കണം. തണുപ്പും മരും അദ്ദേഹത്തിനു സാരമില്ല. നാട്ടുകാരെല്ലാം ഇതുപോലെ ചെയ്യണമെന്നാണ് സാറിന്റെ ഉപദേശം. സാറിനെ ബഹുമാനമുള്ള പലരും അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നതുപോലെയാകെ ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. ഏതായാലും സാറിന്റെ പ്രകൃതിവിശിഷ്ടത അയൽപക്കക്കാർക്ക് വളരെ ശല്യമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വെളിച്ചാനെ ഏഴു

നേരം അദ്ദേഹം അടുത്താസം ഭക്ഷണം സുഷ്കിയിലുണ്ടു കിടക്കുന്ന അയൽക്കാരെല്ലാം തെറ്റിയുണരുന്നു. വീട്ടിലെ കൊച്ചു കുട്ടികളെയും വിരുന്നുകാരെയും അദ്ദേഹം ഉറക്കയില്ല. എല്ലാവരെയും തട്ടിയുണർത്തും. എന്തൊരു ശല്യം!

മീശയില്ലെങ്കിലും ഒന്നാസാർ ദിവസേന യൂറോപ്യൻ രീതിയിൽ മുഖക്കുറും നടത്തും. അതാണ് ടൈപ്പിസ്റ്റ് സാറിനറിയാം. സാറൊരു ചെറിയചിട്ടിത്തലയാളം ബാങ്കുമാനേജർമാണ്. കണക്കു പുസ്തകവുമായിഒമ്പതുതണിവരെ കഴിച്ച് കൂട്ടും. ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും മരും സാറിന് വലിയ നിർബന്ധമില്ല. ഭക്ഷണത്തിനും മരും തുറമായ ചിലവേ പാടുള്ളു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും പണമുണ്ടാക്കണമെന്നു സാറിനുദ്ദേശമുള്ളു. ഏതായാലും കൃത്യം ഒൻപതുരണ്ടിങ്ങ പുള്ളി സ്ക്രൂളിലേക്കു യാത്രയാകും. ആ പോക്കാണ് കാണേണ്ടത്. കോട്ടിട്ടുകൊണ്ടു സാർ പോകുമുള്ളു. കറഞ്ഞു മുറുവാൻ മുമ്പു അലക്കി തേച്ചെടുത്ത ഒരു പച്ച കോട്ടിങ്ങ് സാറിന്. അതു യാതൊരു ഉടവും തട്ടാതെ ഇന്നുവരെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാറിന് സാധിച്ചത് എങ്ങിനെയെന്നു പലരും അഭൂതപ്പെടാറുണ്ട്. ഏതായാലും അലക്കുകാരന് സാറിനോടു അത്ര ഇഷ്ടമില്ലെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. പച്ചകോട്ടു ഇട്ടിട്ടു കഴിഞ്ഞു മുതൽ അരുവരെ മൊട്ടുസൂചിയും സെഫ്റ്ററിപിന്നും ഉപയോഗിച്ച് സാർ സുമാറായി കത്തിക്കെട്ടുന്നു. കോട്ടിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹം കനിയുകയും തിരിയുകയുംചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ. രണ്ടു കയ്യും ദൂരെ പിടിച്ച് നേരെ മുമ്പോട്ടു മാത്രം നോക്കി വടിപോലെ പോകുന്ന ഒന്നാസാറിനെക്കണ്ടാൽ ആരാണ് ഒന്നു നോക്കുവാൻ!

സാറിന്റെ ഇടത്തുകൈപ്പത്തിയിലേക്കു വെച്ചത് ദോശപോലെ ഒരു സാധനം തുങ്ങി കിടക്കുന്നു. ദോശയല്ല, സാർ അതു കൂടക്കൂടെ വെവിയിൽ വച്ചു ശുദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അതൊരു റിസ്കുവാമുതന്നെ. ഒരിക്കൽ ഒരു ശിഷ്യൻ സാറിനോടു ചോദിച്ചു. "സാർ ഇത്ര വലിയ വാച്ചെന്തിനാണ്?"

സാർ—എടോ "പരോപകാരാത്മകമിദശരീരം" എന്നല്ലെ പ്രമാണം. ദൂരെ നിന്നാലും മറുക്കുവക്കുകൂടി സമയം കാണാനാണ് വലിയവാച്ച്.

കുട്ടി—സാർ, എന്നാൽ ഒരു വലിയ നാഴികരണി കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

“ചരണം ശരണം,”

(വിദ്വാൻ ആർ. വി. മുളമൂട്)

1
കൃഷ്ണസൂക്തിദ സഭയ്ക്കു നയിക്ക-
പ്പെട്ട പൂരപ്പരിരക്കവയെന്നായ്
ആർ വിചിന്തനമിയന്നു തപിച്ചാ-
ലാർപ്പമുരമ ഭീമനൊടോതി.

2
“ഹാ! ധനാപഹരണോദ്യമരാം ഭു-
ക്ത്യാധനാഭിയൊടെതിക്കുക”യെന്നായ്
നീ പൂര കഥനമാർന്നിതു, ഞാനോ
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നുചെയ്തേൻ.

സാറിന്റെ അരിശമൊന്നും പറയാ
നില്ല. ആ പാവപ്പെട്ട കുട്ടിയെ അദ്ദേഹം
ധാരാളം ചൂരൽ കഷായം കുടിപ്പിച്ചുഎ
ന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. വഴിയിൽവെച്ച്
നിങ്ങൾ സാറിനോടു് സമയമെന്തായെ
ന്ന് പോദിക്കയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. ഉടനെ
അദ്ദേഹം കൈപൊക്കി വാച്ചിൽ ഒന്നുനോ
ക്കും. എന്നിട്ട് തലയുയർത്തി സൂര്യനെ നോ
ക്കും. ഒടുവിൽ പറയും “ഏകദേശം പത്തു
മണിയായിട്ടുണ്ട്.” വാച്ചാണോ, സാറാ
ണോ കുറിക്കാൻ? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

ശിഷ്യന്മാർക്കെല്ലാം സാറിനെ വളരെ
ഭയമാണ്. സാർ പഠിപ്പിക്കാൻ വളരെ
സമർത്ഥനാണ്. പക്ഷെ കുട്ടികൾക്കൊന്നും
മനസ്സിലാകയില്ല. വലിയ മഹാനാണെ
ങ്കിലും, അസ്ഥാനത്തു് അകപ്പെട്ടുപോയാ
ൽ സാമത്വമൊന്നും പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ
സാധ്യമല്ല. സാറിനെ വല്ലകോളജിലും
ഒരു പ്രഫസറായി നിയമിക്കേണ്ടതായിരു
ന്നു. “ഈ നാലാക്താസ്സിലും മറ്റും എന്തു
പഠിപ്പിക്കാനാണ്?” എന്നു സാരതന്നെ
പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്.

വൈകുന്നേരം പച്ചുകോട്ട് ഉടയ്ക്കാ
തെത്തന്നെ സാർ വിട്ടിലെത്തു്. മൊട്ടുസൂ
ചിയും സെഫ്റ്ററിപിന്നും മറ്റും ഊരിയി
ട്ട് കോട്ടിന്റെ കഴുത്തിലുള്ള വളയം ഭി
ത്തിയിലുള്ള ആണിയിൽ കൊടുത്തുനൂ
അതിനശേഷം ഇരുകൈകളും പുറകോട്ടു
നിവർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് സാർ മുന്പോട്ടു
നടക്കും. കോട്ടു് ആണിയിൽ കിടക്കും!
ഇതാണ് സാറിന്റെ മാജിക്കു വിദ്യ.

(സാറിന്റെ ഭാഷാരീതി പ്രസംഗം
മുതലായവ അടുത്തതിൽ)

മി: ആർ. വി. നായർ

3
“യാജ്ഞചെയ്യരുതു, ഭൃഷ്ടരൊടേൽക്കു-
നാജ്ഞ നൽകുകിലിവൻ പൊടിയൊക്കാം”
എന്നുനീയിവനൊടോതിയതിന്നും
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നുചെയ്തേൻ.

4
“മുമ്പൊരിക്കൽ വിഷമേകിന ഭൃഷ്ട-
ക്കൊമ്പരാമവരെ നമ്പരതമ്പോ!
അമ്പിനൻപുസമമ”ല്ലിതിചൊന്നാൻ,
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നുചെയ്തേൻ.

5
“മുട്ടുകൊല്ലുവതിനുദ്യമമാനാം-
രൊട്ടുനാളിലതുമൊക്കെ മറന്നോ!”
രുട്ടൊടേവമുചെയ്യിതു നീതാൻ;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ.

6
വിദ്യയിങ്കലുറജൻ നിപുണൻതാൻ;
ഉദ്യമിപ്പതിനുമുണ്ടൊരു കാലം;
സദ്യശസ്സുമിനി വന്നിടുമെന്നായ്
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ.

7
ആരപേരഹമ്മ! കൂടിന നീതി-
ന്യായശാലയിൽ വരുത്തിനിറുത്തി

സാധപിയെപ്പരിഹസിപ്പതിനോർത്താൻ;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ

8
ലോചനദന്ധമുരുട്ടിയെഴും ഭു-
ക്ത്യാസനന്റെ ഭുക്തായ്മിന്നാൾ
“വായനയ്ക്കുവിജയങ്കലിതോക്കു;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ.

9
ഭീമമായ പലതും സഭയിങ്കൽ
കാട്ടി നമുക്കുപമാനിതരാക്കാൻ
നിന്നിടുനിതവന്നെന്നു നിനച്ചാൻ;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ.

10
കണ്ണനുണ്ടു തുണയെന്നു നിനച്ചി-
വണ്ണമങ്ങനെയിവൻ ജപമാനേൻ;
കണ്ണടച്ചുഹമ്മ! നിന്നിതു നീയു;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ.

11
നിന്റെ നല്ലനുജനാവനെങ്ങോ
ഭ്രാന്തനെന്ന വിധമായ്ബത! നിന്നു;
വെന്ത,ചിത്തമൊടുത്തിവന്നാറേൻ
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നു കഥിച്ചേൻ.

12
ഓക്കു കൃഷ്ണഭഗവാന്റെരപടുതപം;
പാക്കുമാതൃക, നിനക്കൊരുപാറ;
ആക്കുഭവവിധി നിണ്ണയമാകു?
“സ്വാമിയേ ശരണം”മെന്നുതൊഴുന്നേൻ.

13
ഭോഷമൊന്നുമുളവാരുമില്ലി-
ങ്ങീശപരന്റെരൂപകൊണ്ടുതദാനീം
വാശിയാൻവരിളിഭൃത്യരായി;
“സ്വാമിയേ ശരണം”മെന്നുതൊഴുന്നേൻ.

14
സത്യമാജ്ജ്വരഹിതസ തുണും സൽ-
കൃത്യമെന്നിവയെഴുന്നൊരുദിക്കിൽ
നിത്യനീശപരനിയന്നിടുമോക്കു;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നുതൊഴുന്നേൻ.

15
ചേലെയുന്നപരഭവതതാൻ പാ-
ഞ്ചാലിതന്നടയ രീതി കാണുവാൻ
ലീലകോലിനതുകോമളമല്ലോ;
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നുതൊഴുന്നേൻ.

16
ഭേഷ്യമാരൊടുമെടുക്കരു, തപ്പോൽ
ഭേഷ്യവും പരമിരിക്കരുതപ്പോൾ
ഈശ്വരനുവിധി നൽകുവതിനായ്
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മെന്നുതൊഴുന്നേൻ

17
സൈന്യശേഖരണമങ്ങവർചെയ്യ-
ന്നിന്നധർമ്മരണമാണിതു പാത്താൽ;
സ്വാമിതൻചരണമേന്തുമെന്നിക്കോ
‘സ്വാമിയേ ശരണം’മിങ്ങിനിമേലു.

ഭാരതത്തിലെ

പുരാതന രാജവംശം.

രാജഭക്തി നിർഭരമായ വഞ്ചിരാജ്യം.

(പി. കൃഷ്ണൻ എ. ഏ. മൈസൂർ)

പ്രാചീന മനുഷ്യലോകത്തിൽ ഈ അപ്രത്യക്ഷനാണെന്നാണ് നമ്മുടെ ബോധ്യം പക്ഷെ, ഈ ശാപരണ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്നും ആ ശക്തിയുടെ കേളിരഗമാണ് ലോകമെന്നും ഈശ്വരവിലാസത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പുകൊണ്ടാണ് ലോകചക്രം തിരിയുന്നതെന്നും, നാം ഭൂമധ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈശ്വരൻ ലോകത്തിൽ തന്റെ അസ്‌പഷ്ടനല്ല. ഭഗവൽ ഗീതയുടെ മാഹാത്മ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽനിന്നും, ഈശ്വരൻ ലോകത്തിൽ പല രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. “സർവ്വക്ഷങ്ങളിൽവെച്ച് അശ്വസ്ഥവും, ദേവർഷികളിൽ നാരദനും, ഗന്ധർവ്വന്മാരിൽ ചിത്രശന്ദനും, സിദ്ധന്മാരിൽ കപിലമുനിയും, അശ്വങ്ങളിൽ ഉദ്യോതാവസ്സും, ഗജേന്ദ്രന്മാരിൽ ഐരാവതവും, മനുഷ്യരിൽ രാജാവും ഞാനാണെന്നറിയുക” എന്നാണ് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അജ്ഞാനനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ രാജാവായി ഈശ്വരൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു എന്നല്ല നാം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്? ഈശ്വരഭക്തിക്കു പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ലോകം രാജഭക്തിക്ക് തത്തുല്യമായ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യ മഹാരാജ്യം ഈ തത്വത്തെ പ്രാചീനകാലം മുതൽ നിലനിർത്തി വന്നിരിക്കുന്നതായി ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. രാജഭക്തിയിൽ അദവിതീയരാണ് ഇൻഡ്യക്കാർ.

ഭാരതത്തിലെ ആദർശങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും തന്നിനിറത്തിൽ പ്രവരിച്ചിരിക്കുന്നത് വിദേശാക്രമണങ്ങൾക്കു തന്മൂലമുള്ള മഹാജാക്കൾക്കു വിധേയമാകാത്തതായ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗം ഇൻഡ്യയിലുണ്ടായിരുന്നു അത് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യമാണ്. പരമേശ്വരസ്വരൂപിയായ ഈ

രാജ്യത്തിലെ നിവാസികൾ രാജഭക്തിയിൽ മുഴുകിയവരാണ്. നമ്മുടെ സർവ്വ മതമായ ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകൾ രാജഭക്തിയോടും രാജാക്കന്മാരോടും സ്നേഹവാത്സല്യാതിരേകത്താൽ തങ്ങളുടെ രാജഭക്തിയെ സദാ പ്രകടിപ്പിച്ചുവരുന്നു. നാം ദൈവഭക്തിയെന്നു പറയുന്നതു്, ഭഗവതോക്തവ്യം ആദ്യത്തെ പ്രമേയം രാജഭക്തിപ്രമേയമായിരിക്കും. മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ തിരുനാൾ ദിവസങ്ങൾ അടുക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ജനതയ്ക്ക് ആകമാനം ആത്മസാഹസം തന്നെ. പ്രാപ്തമായും ആർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും നാടെങ്ങും ആത്മീയമായും മുഴങ്ങുന്നു. കൊടികളും കൊണ്ടും ചെറുചെങ്കുട്ടികളിൽ കൂടി ആനന്ദമുഖമായി നടക്കുന്ന കാഴ്ച ആത്മസാഹസത്തെയാണ് സന്തോഷസാഗരത്തിൽ ആറാടിക്കാത്തതു്? കവികൾ മഹാരാജാവു തിരുമേനിയുടെ ആയുരാരോഗ്യാദി മംഗളങ്ങളാശംസിക്കുന്നു.

രാമപുരത്തുവാഴ്ന്ന മാതാസ്വയംഭവ മഹാരാജാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് പാടുന്ന ഒരു ഭാഗം നോക്കുക.

“കഷ്ടമായ കലിയുഗകാലവും കലിയുഗം ഭൂഷണം മുഴക്കമുലമനസ്സാലും പാഴായിപ്പോകുകൊണ്ടും പുണ്യശീലശരണയുള്ള ശിഷ്ടനാൽ പലർ ചയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും നവവത്സരമൊന്നുകൂടി ചേർന്നിരുന്നു നരകരീക്കയതിരാണിനിപ്പാത്തു്”

ഇതിൽ വ്യക്തമാകുന്ന രാജഭക്തിയാണ് അന്നും ഇന്നും എന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ പൗരന്റേയും ഹൃദയത്തിൽ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറുകാരായ നാം രാജഭക്തരാണ് സ്വയം അറിയാം. കവിതകളിൽ കവിതകൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള പാദങ്ങൾ ഉന്നത്തെ ലോകത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലും ഉപരിയായ നില കൈക്കൊള്ളുന്നതായി നമുക്ക് ഉൽ

ഭാഷാപാലിക്കാൻ സാധിക്കും. രാജഭക്തരായ പ്രജകളാണ് നാമെങ്കിൽ, രാജഭക്തിഭൂമിയായ രാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂറുകൾ, രാജഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾക്ക് സർവ്വമാ അർഹമായ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമായിട്ടെ നിലനിൽക്കുന്ന മഹനീയമായ രാജഭക്തവർണ്ണം നമുക്കുള്ളതു്.

ലോകത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമായി പരിലസിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ രാജഭക്തവർണ്ണത്തിലേ ഇത്ര പുരാണപ്രസിദ്ധമായ മഹാരാജ കടമ്പ ഇൻഡ്യയിൽ ഇല്ലതന്നെ. ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്ക് മഹാരാജ തെളിവെത്തിന്? നമ്മുടെ രാജാക്കന്മാർ പാരമ്പര്യമായി തന്നെ പ്രജാവാത്സല്യം, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞത, ഭരണനൈപു

കനകക്കുറു കൊട്ടാരം

ണ്യം, ഈശ്വരഭക്തി എന്നിവിവിധ സൽഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലങ്ങളാണ്. ഈ വഞ്ചിനാട്ടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനും ക്ഷേമത്തിനും അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ആ ശക്തി നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ രൂപമൂലമായ പ്രജാവാത്സല്യമത്രെ. യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലാത്ത നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ കാലാചിതമായ പാഷാടകങ്ങൾ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഉൽപതിഷ്ഠതപ്രജാവാത്സല്യത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. പ്രജാക്ഷേമപരമായ പ്രവൃത്തികളിൽ മുഖ്യമായി കരുതേണ്ട നിയമസഭാസ്ഥാപനം ആദ്യമായി ഉണ്ടായ നാട്ടുരാജ്യം തിരുവിതാംകൂറാണെന്നു് നാം ഓർക്കണം. ഒരു മഹദ്വൈദ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്യ മതക്കാരായ പ്രജകൾക്ക് നൽകി വരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം ഏതൊ

പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തേയും അതിശയിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്നു ദിനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരോഗമനം മറ്റു രാജ്യക്കാർക്ക് അസൂയാജനകമായി തന്നെയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മഹത്തരങ്ങളായ പരിഷ്ക്കാര പരമ്പരകളെ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു് രാജ്യത്തെ ക്ഷേമദ്രുയിപ്പുമാക്കിത്തീർന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ രാജകുടുംബമാണ് നമ്മുടെ ഇത് എന്ന വസ്തുത എത്ര അഭിമാനകരം!

നമ്മുടെ അന്നദാതാവായ ശ്രീവിതരതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഭരണം ആരംഭിച്ചിട്ട് അധികകാലമായില്ലെങ്കിലും ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം ലോകദൃഷ്ടിയിൽ എത്രത്തോളം ഉച്ചസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അന്നത്തേയും ഇന്നത്തേയും സ്ഥിതിഗതികളെ ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അശോകചക്രവർത്തിക്കു തുല്യനായി അധ്യക്ഷതോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ നമ്മുടെ പൊന്നത്തമ്പുരാന്റെ കീർത്തി ആചന്ദ്രന്മാരും നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അവിടുന്ന് രാജക്ഷേമത്തിനായി ചെയ്തുവരുന്ന പരിഷ്ക്കാരങ്ങളൊന്നും ഭാവിയിൽ അമൂല്യനിധികളായി ഗണിക്കപ്പെടും. കരുണാനിധിയായ ജഗദീശപരന്റെ കൃപാകടാക്ഷങ്ങൾ നമ്മുടെ തിരുമേനിയുടെമേൽ സമൃദ്ധമായി ചൊരിയുമാറുകട്ടെ!

DR. M. K. KURIEN'S HOMOEOPATHY CHIKILSHA MANDIRAM.

പ്ളാമുട്ടിൽ,
കാവുഭാഗം, തിരുവല്ല.

മാന്യരെ,

ഈ സ്ഥലത്തു ഞാൻ നാലഞ്ചു വർഷക്കാലമായി നടത്തിവരുന്ന ചികിത്സയുടെ ഫലമായി പൊതുജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യവും സന്തോഷവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതും ന്യൂമോണിയാ; റൈറഫോയിഡ് മുതലായ അത്യാഹിത സുഖക്കേടുകൾക്കു അതിശയകരമായ ശമനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ എന്റെ ഹോമിയോപ്പതി ചികിത്സാവിജയം അനുഭവിച്ചറിവാൻ ഏവരേയും ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇവിടെ പരിശുദ്ധമായ എല്ലാ ഹോമിയോപ്പതി ഭരണങ്ങളുടേവിൽക്കപ്പെടും.

Dr. M. K. Kurien H. L. M. S.

കാവുഭാഗം, തിരുവല്ല.

പ.മാല.

രസകരമായ ചെറുകഥകളുടെ ക്രോഡീകരണം.

വില ൩ ഞ.

കേരള പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി പുലിക്കിഴ്-തിരുവല്ല.

ശ്രീ ധനപന്തരിവിലാസം ആയുഷേദവൈദ്യശാല.

(പലയക്കുന്നേൽ) ചിറക്കടവ്.

വൈദ്യൻ

പി. എൻ. പത്മനാഭപിള്ള

വൈദ്യകലാനിധി

പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള

സുപ്രസിദ്ധ പാരമ്പര്യവൈദ്യന്മാരാൽ നടത്തിവരുന്ന പ്രസ്തുത വൈദ്യസ്ഥാപനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ഭരണങ്ങളുകൊണ്ടും വിശിഷ്ട ഭൂസുസിന്ദൂരാദികൾകൊണ്ടും ചികിത്സ നടത്തിവരുന്നു. പല ചികിത്സകളാലും നിരാശരായി വലയുന്ന ധാരാളം രോഗികൾ, അതുതകരമാവണ്ണം ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചുവരുന്നു. അഗതികളായ രോഗികളെ സൗജന്യമായിതന്നെ ചികിത്സിച്ചു വരുന്നു. നേരിട്ടോ, കത്തുമുഷേനയോ രോഗവിവരങ്ങൾ അറിയിച്ച് ഭരണങ്ങളുൾ വാങ്ങാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് ഉടനെ എഴുതുക.

വൈദ്യകലാനിധി, പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള ചിറക്കടവ്.

പൊൻകുന്നം A. O. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി P. O.

ഡാക്ടർ എ. നോപാലപിള്ള

എൽ. ഐ. എം. (മദ്രാസ്)

ഫിസിഷൻ & സർജൻ. തൊടുപുഴ - തിരുവിതാംകൂർ.

സ്രീകളഭെ മഹാഭാഗ്യം!!

സിദ്ധഗഭാഗ്യം.

ശർഭപാത്രസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളാലും (Uterine diseases) ആത്മവസം
 ബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകളാലും ദുരന്തദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന സ്രീകൾക്ക് ഒരു വലിയ അ
 നുഗ്രഹം! എല്ലാവിധരക്തക്കുയത്തിലും രക്തസ്രാവത്തിലും All forms of Haemo-
 rrhages & bloodlessnesses വിശേഷിച്ചു ശർഭിണികളെപ്പറ്റിയവയിൽ മുൻപും പിൻപും
 ബാധിക്കാറുള്ള രക്തക്കുയം, പാഞ്ച, വിളച്ച Bloodlessness & anaemic condi-
 tions വിഷമജ്വരം, രക്തസ്രാവം, യോനിസ്രാവം; ഇവയ്ക്കും പറ്റിയ സിദ്ധശുദ്ധ
 മാകുന്നു. അത്യാത്മവം, വേദനയോടുകൂടിയ ആത്മവം, രക്തപിത്തം, മുതലായവ
 യിൽ അത്യന്തം ഫലപ്രദം ദീനകാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതും രക്തപ്രസാരം തീരെ
 ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതുമായ പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഓജസ്സും ആത്മവ ശുദ്ധിയും ഉണ്ടാക്കുന്ന
 തിന്നു മറ്റു ഔഷധങ്ങൾ തേടി പോകേണ്ടതില്ല. സ്രീപുരുഷഭേദമന്യേ ഉപയോ
 ഗിക്കാവുന്ന ഈ ദിവ്യശുദ്ധം അനേകം പച്ചമരുന്നുകളും അമൃലമൃലികളും ഉരുക്ക
 ഭണ്ഡവും പ്രത്യേകരീതിയിൽ തയ്യാർചെയ്ത ചേർത്തു പാകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

൧൬ ഔൺസുകുപ്പി ൧-ക്ക് വില ൨ രൂ. ൨൪ ഔൺസുകുപ്പി ൧-ക്ക് വില ൨ രൂ. ൧൨ ണ.

N. B. ഈ സിദ്ധഗഭാഗ്യം നൂ മാസക്കാലത്തേക്കു യഥാക്രമം കുപ്പി ൧-ക്ക് ൪-൦ വ്യ-൦ അണ
 വിതം കുറച്ചു വിൽക്കപ്പെടും.

കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യം!

മാതാവിന്റെ സൗഭാഗ്യം!!

കരപ്പൻ ഗുളിക.

ഇതു കൈകളുടെ സിദ്ധശുദ്ധമാണെന്നു ഉറപ്പുതരുന്നു!

തീക്കരപ്പൻ, കഴിക്കരപ്പൻ, തുടങ്ങിയ ൧൮ തരം കരപ്പനും തത്സംബന്ധമായ അജീർണ്ണം, മെട്ടി, പ
 നി, നീര്, ചൊരി ചിരങ്ങ്; മലമുത്ര തടസ്സം മുതലായവയ്ക്കും ഒരു ദിവ്യശുദ്ധം. കൂടാതെ ബാലപീഡ, ബാല
 ഗ്രഹണി, ശുദ്ധ മുതലായ ബാല്യകാലത്തിലെ മിക്ക രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിച്ചു ഈ ഗുളിക
 പൂണ്ണസുഖത്തെ കൊടുക്കുന്നു. അരുവിയില്ലാത്തതും ജീരകവെള്ളത്തിലോ ശുദ്ധജലത്തിലോ മോരിലോ ഈ ഗുളിക
 സേവിക്കാവുന്നതുമാണ്.

൨൫ ഗുളിക അടങ്ങിയ കുപ്പി ൧-ക്ക് ൮ ണ.

൫൦ ഗുളിക അടങ്ങിയ കുപ്പി ൧-ക്ക് ൧൪ ണ.

ഒരു കുപ്പി!

ഒരു വൈദ്യൻ!!

സിദ്ധതൈലം.

എല്ലാവിധമുറിവുകളും കരപ്പനും അഗ്നി സംബന്ധിച്ചുള്ള ചൊരി ചിരങ്ങുകളും പഴുക്കടി കഴിനഖം
 നീക്കിട്ട് ചെവിപ്പൊട്ട് മുതലായതുകളും വ്രണം, പൊള്ളൽ, പലവിധ ശരീരവേദന, എന്നിതുകളും ഈ തൈലംനി
 ശ്ലേഷം മാറുന്നു.

൧ ഔൺസുകുപ്പി ൧-ക്ക് ൩ ണ.

൪ ഔൺസുകുപ്പി ൧-ക്ക് ൧൨ രൂ. ൪ ണ.

മേല്പറഞ്ഞ ഔഷധങ്ങൾ ഡാക്ടറന്മാർ, വക്കീലന്മാർ തുടങ്ങിയ പല മഹതിമഹാനുഭവരേഖയും വി
 ലയേറിയ സർട്ടിഫിക്കറു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

കൂടാതെ എല്ലാവിധ ആയുർവേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു ഇവിടെ വിൽക്കുന്നുണ്ട്. മൊത്ത
 കച്ചവടക്കാർക്കും ഏജൻറന്മാർക്കും കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്.

ബ്രഹ്മൽ കസ്തൂർയാദിഗുളിക ഡസൻ ൧-ക്ക് ൧ രൂ. ൧൨ ണ. കസ്തൂർയാദിഗുളിക ഡസൻ ൧-ക്ക് ൧൪ ണ.

ഒരിക്കൽ പരീക്ഷിക്കുവിൻ!!

ബ്ലഡ്-ഇൻ-ഗ്രാഷാ.

ആരോഗ്യത്തിന് അസുഖമായ മുൻനിർദ്ദേശം

പ്രകാശിപ്പിച്ചു പരിഹരിച്ചു ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നു.

ഈ വർഷം നാലിടം ഓണിക്കുകൾ വാങ്ങി മനസ്സുമാറ്റത്താൽ ബ്ലഡ്-ഇൻ-ഗ്രാഷാ ഒരിക്കലേങ്കിലും ഒന്നു ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകൾക്കു പ്രസവാനന്തരമുള്ള ക്ഷീണത്തെ നീക്കി ലാഭം നേടാനും രോഗങ്ങളും ഭരണം ചെയ്യുന്നു. തുടരുന്നതായിരിക്കാത്തതിനുള്ള രാപ്പനീ ശരീരത്തിന്റെ അധഃപതനാവസ്ഥയിലുള്ള ചുരുക്കം, വിശപ്പില്ലായ്മ ഇവ നിശ്ശേഷം നീക്കുന്നു.

കെ. പാപ്പിമൈലൻ. തിടന്തം—ഇരോറുപേട്ട.

താഴെക്കാണുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്.

വി. എ. മാത്തൻ & സൺസ് ശീമമുഖാപ്പ്—കോട്ടയം.

പി. സി. ഗ്രാൻസിസ് & സൺസ്—പാലാ.

എൻ. ഇ. വറഗിസ് ആരോഗ്യദായിനി മെഡിക്കൽ ഹാൾ—കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

N. B. എല്ലാ ഞ്ഞുകളിലും ഏജൻമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. വിവരങ്ങൾക്കെഴുതുക.

ഗർഭിണികൾക്കു് ഒരനുഗ്രഹം.

ശ്രീനാരായണപരമഹംസഗുരുവിന്റെ

ഉപദേശാനുസരണം ഉണ്ടാക്കി വിതരണം ചെയ്യുന്ന

പ്രസവരക്ഷാമൂത്രം.

ഗർഭിണികൾക്കു യാതൊരു ഭേദവും ചെയ്തിട്ടും കൂടാതെ സ്വല്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ സുഖപ്രസവം ഉണ്ടാക്കും.

പ്രസവകാലത്തിനു രണ്ടാഴ്ച മുമ്പുതൽ ഈ മേഖലം തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുവിൻ! അനുഭവസ്ഥരായ പലരുടേയും പ്രശംസാപത്രങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വയർപിളർപ്പ്, വെർമ്മുപ്പ്, വാമുഷോഭ, മലബാധ്, മുത്ര തടസ്സം, മുത്രക്കലക്കൽ (വെച്ചുപോക്ക്), രക്തപോക്ക്, രക്തം ഞെമ്പുകോച്ചു മുതലായി ഗർഭിണികൾക്കുണ്ടാകാറുള്ള എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ഏതുകാലത്തും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു സിദ്ധൗഷധം. ഗർഭാരംഭത്തിൽ വ്യാക്കു് ഭോമദം സമ്പന്നമായുണ്ടാകുന്ന മനപുരുഷൻ, ഭാക്കാന, മെട്ടി മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളെ എത്രയും വേഗം ശമിപ്പിക്കും. ഗർഭം അലസുക പതിവായിട്ടുള്ളവർ, മാസം പൂർത്തിയാക്കാതെ പ്രസവിക്കുന്നവരും ഗർഭാരംഭം മുതൽ സേവിച്ചാൽ അവരുടെ ഗർഭം സുരക്ഷിതമാകും. പ്രസവകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള മെട്ടൽസന്നി (അപതത്രകം) ക്കു ഇരുട്ടിമാത്രകൊണ്ടു ഉടൻ സുഖം കിട്ടും. പ്രസവശേഷവും സേവിക്കുന്നതായാൽ ക്ഷണത്തിൽ നല്ല ഓജസ്സും തേജസ്സും ഉള്ളവരായിത്തീരും.

A. രാമ ആവർത്തിച്ചത് കപ്പി ൧-നു വില രൂ ൨-൦-൦

B. ൨൧ " " " " " ൧-൦-൦

കൂടാതെ, ഏറ്റവും നിഷ്കർഷയോടും ശാസ്ത്രീയമായും തയ്യാറാക്കുന്ന എല്ലാ ആര്യവേദൗഷധങ്ങളും പല സിദ്ധൗഷധങ്ങളും തയ്യാറുണ്ട്. ക്യാററാലാ ഇനം.

N. Govindan,

State Recognised Ayurvedic physician,

S. N. V Arya Vidyasala, Nedunganda A. O.

Varkala P. O.—Travancore.

ഹോമിയോ

മെഡിക്കൽ കോളജ്

പുറമറ—തിരുവല്ല.

മാന്ദ്യം,

ഈ മാസം നന്നായിത്തീരുന്നതിനുള്ള എൻ്റെ വക പുറമറം ആസ്പത്രിയിൽ ഒരു ഹോമിയോപ്പതി ക്ലാസ്സു നടത്തുന്നതിന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം സകലമാനപേരേയും ഈ നോട്ടീസു മൂലം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രസ്തുത ക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നു പഠിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ മാസം (തുലാമാസം) ൨൦-ാം തീയതിക്കകം അപേക്ഷകൾ അയച്ചിരിക്കേണ്ടതും കൂടാതെ ൧൫ (പതിനഞ്ച്) പേരുടെ അപേക്ഷകളിൽ കൂടുതൽ വരുന്ന അപേക്ഷകളെ അടുത്ത ഇടവ മാസത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ക്ലാസ്സിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഈ ക്ലാസ്സിൽ ഹോമിയോപ്പതി ചികിത്സ ശാസ്ത്രരീതി അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ ശരിയായിട്ടു പഠിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു എൻ്റെ വക നാലു ഡിസ്പെൻസറികളിലും സമയം അനുവദിക്കുന്നതുമാണ്.

N. B. വിശിഷ്ട ചൈർക്കട്ടികൾക്ക് മിഡ്വൈഫറിയം, നേഴ്സിംഗ് ഇംഗ്ലീഷ് ശാസ്ത്രരീതി അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഡോക്ടേഴ്സിനെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൂടുതൽ വിവരത്തിന്നു താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതി ചോദിച്ചാൽ അറിയിക്കുന്നതാണ്.

Dr. T. M. Mathew.

Homoeo Hospital.

Puramattam—Eraviperor.

Thiruvalla.

ഭാഷാപോഷിണി

ചന്ദ്രമാസിക.

വിശേഷാൽ പ്രതി.

"വിദ്യാധനം സമൃദ്ധനാൽ പ്രധാനം"

മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ 27-ാമത് ആട്ടത്തിരുനാളം,
സചിവോത്തമൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകളുടെ
ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയും പ്രമാണിച്ചു്.

Price
As 2.

THE BHASHAPOSHINI ILLUSTRATED MONTHLY.

{ വില
2 അണ.

VOL. 41.

THIRUVALLA—THULAM 1115.

{ NO. 3.